

eul_wid: ljk-ao

Θεόφραστος ὁ Ἐρέσιος · Theophrastus of Eresus

On Smells

Περὶ Ὁσμῶν

Period: Ἑλληνιστική [Hellenistic](#)
Dialect: Φιλοσοφική Ἀττική [Attic Philosophical](#)
Domain: Φιλοσοφία [Philosophy](#)
Format: Συναγωγή [Collection](#)
Affiliation: [Peripatetic](#)

- 1.1 Αἰ ὁσμαι τὸ μὲν ὅλον ἐκ μίξεώς εἰσι καθάπερ οἱ χυμοί· τὸ γὰρ ἄμικτον ἅπαν ἄοδμον ὥσπερ ἄχυμον, διὸ καὶ τὰ ἀπλᾶ ἄοδμα, οἶον ὕδωρ, ἀήρ, πῦρ. Ἡ δὲ γῆ μάλιστ' ἡ μόνη ὀδμήν ἔχει, διὸ μάλιστα μικτή. Τῶν δ' ὀδμῶν αἰ μὲν ὥσπερ ἀειδεῖς καὶ ὕδαρεῖς καθάπερ ἐπὶ τῶν χυμῶν, αἰ δ' ἔχουσαι τινὰς ἰδέας. Αἰ δ' ἰδέαι δοκοῦσι μὲν ἀκολουθεῖν ταῖς τῶν χυμῶν, οὐ μὴν ἔχουσί γε πᾶσαι τὰς αὐτὰς προσηγορίας, ὥσπερ ἐν τοῖς πρότερον εἵπομεν, οὐδ' ὅλως οὕτω διωρισμέναι τοῖς εἵδεσιν ὥσπερ οἱ χυμοὶ ἀλλ' ὥς ἂν τοῖς γένεσιν, ὅτι τὰ μὲν εὖοσμα τὰ δὲ κάκοσμα.
- 1.2 Τῆς δ' εὐωδίας καὶ κακωδίας οὐκέτι τὰ εἶδη κατωνόμασται καίπερ ἔχοντα διαφορὰς μεγάλας ἐπὶ γ' αὐτῶν τῶν γλυκέων καὶ πικρῶν μᾶλλον, ἀλλὰ δριμεῖα λέγεται καὶ ἰσχυρὰ καὶ μαλακὴ καὶ γλυκεῖα καὶ βαρεῖα ὀδμή· κοιναὶ δ' ἔνιαι τούτων καὶ τῶν κακωδῶν. Ἡ δὲ καθόλου καὶ ὥσπερ ἐπὶ πᾶσι τοῖς διαφθειρομένοις σαπρότης. Ἄπαν γὰρ τὸ σηπόμενον κακῶδες, εἰ μὴ τις τὴν ὀξύτητα λέγει τοῦ οἴνου σαπρότητα τῇ ὁμοιότητι τῆς φθορᾶς.
- 1.3 Ἐν ἅπασι δ' ἐστὶν ἡ τοῦ σαπροῦ κακωδία καὶ ἐν φυτοῖς καὶ ἐν ζώοις καὶ ἐν τοῖς ἀψύχοις· ἐν ἅπασι δὲ διαφθειρομένοις ὧν μὴ ἡ σύστασις εὐθὺς ἐκ τοιαύτης ὕλης, ἔχει γὰρ ἔνια καὶ τὴν τῆς ὕλης ὀσμήν, οὐ μὴν ἐπὶ πάντων γε τοῦτ' ἀκολουθεῖ. Πολλὰ γὰρ οὐ κακῶδη τὰ ἐκ τῶν σαπρῶν, ὥς οὐδ' οἱ μύκητες οἱ ἐκ τῆς κόπρου φυόμενοι· τὰ δ' ἐκ σήψεως φυόμενα καὶ συνιστάμενα κακῶδη. Εὖοσμα μὲν οὖν ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν τὰ πεπεμμένα καὶ λεπτὰ καὶ ἥκιστα γεώδη· τὸ γὰρ τῆς ὀσμῆς ἐν ἀναπνοῇ· κακῶδη δὲ δηλονότι τάναντία. Πολλὰ δὲ ὥσπερ τῶν γλυκέων ἐμφαίνει τινὰ πικρότητα, καὶ τῶν εὐωδῶν βαρύτητα ταῖς ὀσμαῖς.
- 1.1 Αἰ ὁσμαι τὸ μὲν ὅλον ἐκ μίξεώς εἰσι καθάπερ οἱ χυμοί· τὸ γὰρ ἄμικτον ἅπαν ἄοδμον ὥσπερ ἄχυμον, διὸ καὶ τὰ ἀπλᾶ ἄοδμα, οἶον ὕδωρ, ἀήρ, πῦρ. Ἡ δὲ γῆ μάλιστ' ἡ μόνη ὀδμήν ἔχει, διὸ μάλιστα μικτή. Τῶν δ' ὀδμῶν αἰ μὲν ὥσπερ ἀειδεῖς καὶ ὕδαρεῖς καθάπερ ἐπὶ τῶν χυμῶν, αἰ δ' ἔχουσαι τινὰς ἰδέας. Αἰ δ' ἰδέαι δοκοῦσι μὲν ἀκολουθεῖν ταῖς τῶν χυμῶν, οὐ μὴν ἔχουσί γε πᾶσαι τὰς αὐτὰς προσηγορίας, ὥσπερ ἐν τοῖς πρότερον εἵπομεν, οὐδ' ὅλως οὕτω διωρισμέναι τοῖς εἵδεσιν ὥσπερ οἱ χυμοὶ ἀλλ' ὥς ἂν τοῖς γένεσιν, ὅτι τὰ μὲν εὖοσμα τὰ δὲ κάκοσμα.
- 1.2 Τῆς δ' εὐωδίας καὶ κακωδίας οὐκέτι τὰ εἶδη κατωνόμασται καίπερ ἔχοντα διαφορὰς μεγάλας ἐπὶ γ' αὐτῶν τῶν γλυκέων καὶ πικρῶν μᾶλλον, ἀλλὰ δριμεῖα λέγεται καὶ ἰσχυρὰ καὶ μαλακὴ καὶ γλυκεῖα καὶ βαρεῖα ὀδμή· κοιναὶ δ' ἔνιαι τούτων καὶ τῶν κακωδῶν. Ἡ δὲ καθόλου καὶ

ὥσπερ ἐπὶ πᾶσι τοῖς διαφθειρομένοις σαπρότης. Ἄπαν γὰρ τὸ σηπόμενον κακῶδες, εἰ μὴ τις τὴν ὀξύτητα λέγει τοῦ οἴνου σαπρότητα τῇ ὁμοιότητι τῆς φθορᾶς.

- 1.3 Ἐν ἅπασι δ' ἐστὶν ἡ τοῦ σαπροῦ κακωδία καὶ ἐν φυτοῖς καὶ ἐν ζώοις καὶ ἐν τοῖς ἀψύχοις· ἐν ἅπασι δὲ διαφθειρομένοις ὧν μὴ ἡ σύστασις εὐθύς ἐκ τοιαύτης ὕλης, ἔχει γὰρ ἔνια καὶ τὴν τῆς ὕλης ὁσμήν, οὐ μὴν ἐπὶ πάντων γε τοῦτ' ἀκολουθεῖ. Πολλὰ γὰρ οὐ κακῶδη τὰ ἐκ τῶν σαπρῶν, ὡς οὐδ' οἱ μύκητες οἱ ἐκ τῆς κόπρου φυόμενοι· τὰ δ' ἐκ σήψεως φυόμενα καὶ συνιστάμενα κακῶδη. Εὖοσμα μὲν οὖν ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν τὰ πεπεμμένα καὶ λεπτὰ καὶ ἥκιστα γεῶδη· τὸ γὰρ τῆς ὁσμῆς ἐν ἀναπνοῇ· κακῶδη δὲ δηλονότι τάναντία. Πολλὰ δὲ ὥσπερ τῶν γλυκέων ἐμφαίνει τινὰ πικρότητα, καὶ τῶν εὐωδῶν βαρύτητα ταῖς ὁσμαῖς.
- 2.1 Ἐχει δὲ ἕκαστον ὁσμήν ἰδίαν καὶ ζῶων καὶ φυτῶν καὶ τῶν ἀψύχων ὅσα ὁσμῶδη· πολλὰ δ' ἡμῖν οὐ φαίνεται διὰ τὸ χειρίστην ἔχειν τὴν αἴσθησιν ταύτην ὡς εἰπεῖν. Ἐπεὶ τοῖς γε ἄλλοις καὶ τὰ παντελῶς ἄοδμα φαινόμενα δίδωσί τινα ὁσμήν, ὥσπερ αἱ κριθαὶ τοῖς ὑποζυγίοις αἱ ἐκ τῆς Κεδροπόλιος, ἃς οὐκ ἐσθίουσιν διὰ τὴν κακωδίαν. Ἡμᾶς δὲ καὶ αἱ τῶν ζῶων λανθάνουσιν τῶν ὁσμωδῶν δοκούντων. Εὐωδία μὲν οὖν οὐθὲν φαίνεται καθ' αὐτὸ χαίρειν ὡς εἰπεῖν, ἀλλ' ὅσα πρὸς τὴν τροφήν καὶ τὴν ἀπόλαυσιν. Πονεῖν δ' ἔνια φαίνεται ταῖς ὁσμαῖς καὶ ταῖς εὐωδίαις, εἴπερ ἀληθὲς τὸ ἐπὶ τῶν γυπῶν καὶ τῶν κανθάρων. Τοῦτο δὲ δηλὸν ὡς δι' ἐναντίωσιν τῆς ἐν αὐτοῖς φύσεως. Ὡς δὲ καθ' ἕκαστον ἅμα δεῖ τὴν γε κρᾶσιν τὴν ἐκάστου καὶ τὴν τῆς ὁσμῆς λαμβάνειν δύναμιν.
- 2.2 Εἰσὶ μὲν οὖν ἔνια τῶν εὐόσμων καὶ ἐν ταῖς τροφαῖς οἷον αἱ τῶν ἀκροδρύων καὶ ἀπίων καὶ μήλων· αὗται γὰρ ἄνευ τῆς προσφορᾶς ἡδεῖαι, καὶ μᾶλλον ὡς εἰπεῖν. Οὐ μὴν ἀλλ' ὡς γ' ἀπλῶς διελεῖν αἱ μὲν εἰσι καθ' αὐτάς αἱ δὲ κατὰ συμβεβηκός· αἱ μὲν τῶν χυλῶν καὶ τῆς τροφῆς κατὰ συμβεβηκός, αἱ δ' ὥσπερ τῶν ἀνθῶν καθ' αὐτάς. Ὡς δ' ἐπίπαν τὰ εὖοσμα καθάπερ καὶ πρότερον ἐλέχθη δύσχυμα καὶ στρυφνὰ καὶ ὑπόπικρα. Ἐνια δὲ τῶν εὐχύμων καὶ κακῶδη, καθάπερ καὶ τὸ αἰγύπτιον καλούμενον σῦκον, γλυκὺ ὄν, καὶ εἰ μὴ πανταχοῦ ἀλλ' ἐνιαχοῦ. Καὶ ἡ ἄρκευθος ἐμφαίνει τινὰ τῇ μασήσει κακωδίαν γλυκεῖα οὔσα· τὸ δ' οὔρον ποιεῖ εὐῶδες.
- 2.3 Ἐπεὶ δὲ τῶν ὁσμῶν αἱ μὲν ἐν φυτοῖς καὶ τοῖς τούτων μορίοις, οἷον κλωσὶ, φύλλοις, φλοιοῖς, καρποῖς, δακρύοις, αἱ δὲ ὥσπερ διείλομεν ἐν ζώοις καὶ φυτοῖς καὶ τοῖς ἀψύχοις, αὗται μὲν φανερόν ὅτι πέψιν ἕκασται λαμβάνουσιν ἐν τοῖς οἰκείοις· αἷς καὶ τὸ εὐῶδες καὶ κακῶδες ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς οἰκείας φύσεις, ἢ δὲ πέψις τῷ οἰκείῳ θερμῷ. Ἐν δὲ τοῖς ἀψύχοις ταῖς τῶν ἀπλῶν δυνάμεσι καὶ γίνονται καὶ μεθίστανται καθάπερ οἱ χυμοί.
- 2.4 Ἐχει δὲ ἕκαστον ὁσμήν ἰδίαν καὶ ζῶων καὶ φυτῶν καὶ τῶν ἀψύχων ὅσα ὁσμῶδη· πολλὰ δ' ἡμῖν οὐ φαίνεται διὰ τὸ χειρίστην ἔχειν τὴν αἴσθησιν ταύτην ὡς εἰπεῖν. Ἐπεὶ τοῖς γε ἄλλοις καὶ τὰ παντελῶς ἄοδμα φαινόμενα δίδωσί τινα ὁσμήν, ὥσπερ αἱ κριθαὶ τοῖς ὑποζυγίοις αἱ ἐκ τῆς Κεδροπόλιος, ἃς οὐκ ἐσθίουσιν διὰ τὴν κακωδίαν. Ἡμᾶς δὲ καὶ αἱ τῶν ζῶων λανθάνουσιν τῶν ὁσμωδῶν δοκούντων. Εὐωδία μὲν οὖν οὐθὲν φαίνεται καθ' αὐτὸ χαίρειν ὡς εἰπεῖν, ἀλλ' ὅσα πρὸς τὴν τροφήν καὶ τὴν ἀπόλαυσιν. Πονεῖν δ' ἔνια φαίνεται ταῖς ὁσμαῖς καὶ ταῖς εὐωδίαις, εἴπερ ἀληθὲς τὸ ἐπὶ τῶν γυπῶν καὶ τῶν κανθάρων. Τοῦτο δὲ δηλὸν ὡς δι' ἐναντίωσιν τῆς ἐν αὐτοῖς φύσεως. Ὡς δὲ καθ' ἕκαστον ἅμα δεῖ τὴν γε κρᾶσιν τὴν ἐκάστου καὶ τὴν τῆς ὁσμῆς λαμβάνειν δύναμιν.
- 2.5 Εἰσὶ μὲν οὖν ἔνια τῶν εὐόσμων καὶ ἐν ταῖς τροφαῖς οἷον αἱ τῶν ἀκροδρύων καὶ ἀπίων καὶ μήλων· αὗται γὰρ ἄνευ τῆς προσφορᾶς ἡδεῖαι, καὶ μᾶλλον ὡς εἰπεῖν. Οὐ μὴν ἀλλ' ὡς γ' ἀπλῶς διελεῖν αἱ μὲν εἰσι καθ' αὐτάς αἱ δὲ κατὰ συμβεβηκός· αἱ μὲν τῶν χυλῶν καὶ τῆς τροφῆς κατὰ συμβεβηκός, αἱ δ' ὥσπερ τῶν ἀνθῶν καθ' αὐτάς. Ὡς δ' ἐπίπαν τὰ εὖοσμα καθάπερ καὶ πρότερον ἐλέχθη δύσχυμα καὶ στρυφνὰ καὶ ὑπόπικρα. Ἐνια δὲ τῶν εὐχύμων καὶ κακῶδη,

καθάπερ καὶ τὸ αἰγύπτιον καλούμενον σῦκον, γλυκὺ ὄν, καὶ εἰ μὴ πανταχοῦ ἄλλ' ἐνιαχοῦ. Καὶ ἡ ἄρκευθος ἐμφαίνει τινὰ τῇ μασήσει κακωδίαν γλυκεῖα οὔσα· τὸ δ' οὔρον ποιεῖ εὐώδες.

- 2.6 Ἐπεὶ δὲ τῶν ὁσμῶν αἱ μὲν ἐν φυτοῖς καὶ τοῖς τούτων μορίοις, οἷον κλωσὶ, φύλλοις, φλοιοῖς, καρποῖς, δακρύοις, αἱ δὲ ὥσπερ διειλόμεν ἐν ζώοις καὶ φυτοῖς καὶ τοῖς ἀψύχοις, αὗται μὲν φανερόν ὅτι πέψιν ἔκασται λαμβάνουσιν ἐν τοῖς οἰκείοις αἷς καὶ τὸ εὐώδες καὶ κακῶδες ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς οἰκείας φύσεις, ἡ δὲ πέψις τῷ οἰκείῳ θερμῷ. Ἐν δὲ τοῖς ἀψύχοις ταῖς τῶν ἀπλῶν δυνάμεσι καὶ γίνονται καὶ μεθίστανται καθάπερ οἱ χυμοί.
- 3.1 Ὅσαι δὲ δὴ κατὰ τέχνην καὶ ἐπίνοιαν γίνονται περὶ τούτων πειρατέον εἰπεῖν ὥσπερ καὶ περὶ τῶν χυλῶν. Ἐν ἀμφοῖν δὲ δῆλον ὡς ἀεὶ πρὸς τὸ βέλτιον ἦν ἡμῖν ἡ ἀναφορά· πᾶσα γὰρ τέχνη στοχάζεται τούτου. Εἰσὶ μὲν οὖν καὶ τοῖς ἀμίκτοις ὁσμαὶ τινες πρὸς ἃς συνεργεῖν πειρῶνται καὶ ταῖς παρασκευαῖς, ὡς καὶ ταῖς τῶν χυμῶν εὐστομίαις. Οὐ μὴν ἄλλ' ὥς γ' ἀπλῶς εἰπεῖν ἐν μίξει τὸ πλεόν, καὶ οὕτως αἱ δυοῖν μὲν ὡς τῷ γένει λαβεῖν, ὑγροῦ καὶ ξηροῦ· τριχῶς δὲ γίνονται, ὅταν ἡ ὁμογενὲς ὁμογενεῖ, ἢ παράλλαττον τῷ παραλλάττοντι, ἢ ὑγρῷ ὑγρὸν ἢ ξηρῷ ξηρόν, ἢ ὑγρῷ ξηρόν.
- 3.2 Ἐκ δυοῖν γὰρ τούτων καὶ ἡ τῶν χυλῶν καὶ τῶν ὁσμῶν γένεσις· ὡς μὲν οἱ τὰ ἀρώματα καὶ τὰ διαπάσματα συντιθέντες ξηροῖς πρὸς ξηρά· ὡς δ' οἱ τὰ μύρα κεραννύντες ἢ τῷ οἴνῳ ἐπιχέοντος ὑγροῖς πρὸς ὑγρά. Τὸ δὲ τρίτον, ὃ καὶ πλεϊστόν ἐστιν, ὡς οἱ μυρεψοὶ ξηροῖς πρὸς ὑγρά· παντὸς γὰρ μύρου καὶ χρίσματος ἡ σύνθεσις αὕτη. Δεῖ δ' εἰδέναι ποῖαι ποίοις εὐμικτοὶ καὶ ποῖαι ποίοις συνεργοῦσιν εἰς τὸ ποιεῖν μίαν ὥσπερ ἐπὶ τῶν χυμῶν. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ταῦτο τοῦτο ζητοῦσιν οἱ μιγνύντες καὶ οἷον ἀρτύοντες. Ταῦτα μὲν οὖν ἐν οἷς καὶ δι' ὧν αἱ τέχναι ποιοῦνται τὰ τέλη.
- 3.3 Μίγνυνται δὲ τὰ μὲν αὐτῆς τῆς ὁσμῆς ἔνεκα καὶ πρὸς ταύτην τὴν αἴσθησιν, τὰ δ' ὥσπερ ἡδύνειν βουλόμενα τὴν γεῦσιν οἷον ὡς οἱ τὰ μύρα τοῖς οἴνοις ἐπιχέοντες ἢ τὰ ἀρώματα ἐμβάλλοντες. Αἱ γὰρ αἰσθήσεις σύνεγγυς οὔσαι ποιοῦσιν τινὰ ἀπόλαυσιν ἀλλήλων, ὅθεν καὶ αὐτοῖς τοῖς γευστοῖς ζητοῦσι τὰς εὐοσμίας.
- 3.4 Ἀπορήσειε δ' ἂν τις ἴσως διὰ τί ποτε μύρον καὶ τᾶλλα εὐοσμα τοὺς μὲν οἴνους ἡδύνει τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲν ἄλλα πάντα λυμαίνεται καὶ ἀπύρωτα καὶ πεπυρωμένα. Τὸ δ' αἴτιον ὑποληπτέον ὅτι συμβαίνει τῶν μὲν ξηρῶν ἀφαιρεῖσθαι τε τὸν οἰκεῖον χυλὸν διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ ἅμα συνεπιφαίνειν τὸν αὐτοῦ ὄντα στρυφνὸν καὶ ὑπόπικρον· ἅπαν γὰρ τὸ εὐοσμον τοιοῦτον, διαμασσωμένοις δὲ μᾶλλον ἐμφανὲς διὰ τε τὴν θλίψιν καὶ τομὴν καὶ ἔτι τῷ χρονίζεσθαι.
- 3.5 Τὸν δ' οἴνου οὐδέτερον ποιεῖ· καὶ γὰρ ὁ χυλὸς ἰσχυρότατος καὶ πλείων εἰς τὸ μὴ κρατεῖσθαι καὶ οὐδένα τῇ γεύσει χρόνον ἐπιδιατρίβων ἄλλ' ὅσον ἐπιθιγγάνων, ὥστε τὸ μὲν ἡδὺ ἐνδιδόναι τῇ αἰσθήσει τὸ δὲ πικρὸν καὶ δύσχυμον τῇ γεύσει μὴ ἐμφαίνειν ἄλλα συμβαίνειν τῷ ὄντι καθάπερ ἡδυσμα γίνεσθαι τῷ πόματι τὴν ὁσμὴν· τῷ μὲν γλυκεῖ καὶ μάλιστα δεομένῳ διὰ τὸ μὴδὲν ἔχειν, τοῖς δ' ἄλλοις ὥσπερ μιᾶς ἐξ ἀμφοῖν γενομένης διὰ τὴν μίξιν. Ὁ γὰρ οἶνος ὥσπερ καὶ πρότερον ἐλέχθη δεινὸς δέξασθαι τὰς ὁσμάς.
- 3.6 Ἔχει δ' ἀπόι ρησιν καὶ τόδε, διὰ τί τὰ μὲν ἄνθη καὶ τὰ στεφανώματα ἀσθενέστερα ὄντα ταῖς ὁσμαῖς καὶ πόρρωθεν ὄζει, ἡ δ' ἴρις καὶ τὸ νάρδον καὶ τᾶλλα τὰ εὐοσμα τῶν ξηρῶν ἰσχυρότερα ἐγγύθεν· καὶ ἔνια γε προσενεγκαμένοις, ἔνια δὲ καὶ τρίψεως προσδεῖται καὶ διαιρέσεως, τὰ δὲ καὶ πυρώσεως ὥσπερ ἡ σμύρνα καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ πᾶν τὸ θυμιατόν.
- 3.7 Αἴτιον δ' ὅτι τῶν μὲν ἀνθῶν ἐπιπολῆς τὸ ποιοῦν τὴν ὁσμὴν ἅτε μανῶν ὄντων καὶ οὐκ ἐχόντων βάθος, τῶν δὲ ῥιζῶν καὶ πάντων τῶν στερεῶν ἐν βάθει, τὰ δ' ἔξωθεν ἀπεξηραμμένα καὶ πεπυκνωμένα· διὸ καὶ ἀφιάσι πόρρω τὰς ἀποπνοίας, τὰ δ' οἷον ἀνοίξεως δέονται τῶν πόρων, ὅθεν διαιρούμενα καὶ κοπτόμενα πάντ' εὐωδέστερα, τὰ δ' ἄνθη κακωδέστερα τριβόμενα· τὰ μὲν γὰρ ἐκφαίνει τὸ οἰκεῖον τὰ δὲ προσλαμβάνει τὸ ἀλλότριον. Ὁ δὲ λιβανωτὸς καὶ ἡ σμύρνα

πυκνότεραν ἔτι τὴν φύσιν ἔχοντα προσδέονται πυρώσεως μαλακῆς ἢ κατὰ μικρὸν ἐκθερμαίνουσα ποιήσῃ τὴν ἀναθυμίασιν. Ἐὰν γὰρ κόπτη τις ἢ τρίβῃ ταῦτα προσοίσονται μὲν ὁσμὴν οὐχ ὁμοίως δὲ ἡδεῖαν οὐδ' εὐταμίευτον. Τούτων μὲν οὖν τοιαῦταί τινες αἱ αἰτίαι.

3.7 Ὅσαι δὲ δὴ κατὰ τέχνην καὶ ἐπίνοιαν γίνονται περὶ τούτων πειρατέον εἰπεῖν ὥσπερ καὶ περὶ τῶν χυλῶν. Ἐν ἀμφοῖν δὲ δῆλον ὡς αἰεὶ πρὸς τὸ βέλτιον ἦν ἡμῖν ἡ ἀναφορά· πᾶσα γὰρ τέχνη στοχάζεται τούτου. Εἰσὶ μὲν οὖν καὶ τοῖς ἀμίκτοις ὁσμαὶ τινες πρὸς ἃς συνεργεῖν πειρῶνται καὶ ταῖς παρασκευαῖς, ὡς καὶ ταῖς τῶν χυμῶν εὐστομίαις. Οὐ μὴν ἀλλ' ὥς γ' ἀπλῶς εἰπεῖν ἐν μίξει τὸ πλεόν, καὶ οὕτως αἱ δυοῖν μὲν ὡς τῷ γένει λαβεῖν, ὑγροῦ καὶ ξηροῦ· τριχῶς δὲ γίνονται, ὅταν ἡ ὁμογενὲς ὁμογενεῖ, ἢ παράλλαττον τῷ παραλλάττοντι, ἢ ὑγρῷ ὑγρὸν ἢ ξηρῷ ξηρόν, ἢ ὑγρῷ ξηρόν.

3.8 Ἐκ δυοῖν γὰρ τούτων καὶ ἡ τῶν χυλῶν καὶ τῶν ὁσμῶν γένεσις· ὡς μὲν οἱ τὰ ἀρώματα καὶ τὰ διαπάσματα συντιθέντες ξηροῖς πρὸς ξηρά· ὡς δ' οἱ τὰ μύρα κεραννύντες ἢ τῷ οἴνῳ ἐπιχέοντες ὑγροῖς πρὸς ὑγρά. Τὸ δὲ τρίτον, ὃ καὶ πλεῖστόν ἐστιν, ὡς οἱ μυρεψοὶ ξηροῖς πρὸς ὑγρά· παντὸς γὰρ μύρου καὶ χρίσματος ἡ σύνθεσις αὕτη. Δεῖ δ' εἰδέναι ποῖαι ποίοις εὐμικτοὶ καὶ ποῖαι ποίοις συνεργοῦσιν εἰς τὸ ποιεῖν μίαν ὥσπερ ἐπὶ τῶν χυμῶν. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ταῦτο τοῦτο ζητοῦσιν οἱ μιγνύντες καὶ οἶον ἀρτύοντες. Ταῦτα μὲν οὖν ἐν οἷς καὶ δι' ὧν αἱ τέχναι ποιοῦνται τὰ τέλη.

3.9 Μίγνυνται δὲ τὰ μὲν αὐτῆς τῆς ὁσμῆς ἕνεκα καὶ πρὸς ταύτην τὴν αἴσθησιν, τὰ δ' ὥσπερ ἡδύνειν βουλόμενα τὴν γεῦσιν οἶον ὡς οἱ τὰ μύρα τοῖς οἴνοις ἐπιχέοντες ἢ τὰ ἀρώματα ἐμβάλλοντες. Αἱ γὰρ αἰσθήσεις σύνεγγυς οὔσαι ποιοῦσιν τινὰ ἀπόλαυσιν ἀλλήλων, ὅθεν καὶ αὐτοῖς τοῖς γευστοῖς ζητοῦσι τὰς εὐοσμίας.

3.10 Ἀπορήσειε δ' ἂν τις ἴσως διὰ τί ποτε μύρον καὶ τᾶλλα εὖοσμα τοὺς μὲν οἶνους ἡδύνει τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲν ἀλλὰ πάντα λυμαίνεται καὶ ἀπύρωτα καὶ πεπυρωμένα. Τὸ δ' αἴτιον ὑποληπτέον ὅτι συμβαίνει τῶν μὲν ξηρῶν ἀφαιρεῖσθαι τε τὸν οἰκεῖον χυλὸν διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ ἅμα συνεπιφαίνειν τὸν αὐτοῦ ὄντα στρυφνὸν καὶ ὑπόπικρον· ἅπαν γὰρ τὸ εὖοσμον τοιοῦτον, διαμασσωμένοις δὲ μᾶλλον ἐμφανὲς διὰ τε τὴν θλίψιν καὶ τομὴν καὶ ἔτι τῷ χρονίζεσθαι.

3.11 Τὸν δ' οἶνου οὐδέτερον ποιεῖ· καὶ γὰρ ὁ χυλὸς ἰσχυρότατος καὶ πλείων εἰς τὸ μὴ κρατεῖσθαι καὶ οὐδένα τῇ γεύσει χρόνον ἐπιδιατρίβων ἀλλ' ὅσον ἐπιθιγγάνων, ὥστε τὸ μὲν ἡδὺ ἐνδιδόναι τῇ αἰσθήσει τὸ δὲ πικρὸν καὶ δύσχυμον τῇ γεύσει μὴ ἐμφαίνειν ἀλλὰ συμβαίνειν τῷ ὄντι καθάπερ ἡδυσμα γίνεσθαι τῷ πόματι τὴν ὁσμὴν· τῷ μὲν γλυκεῖ καὶ μάλιστα δεομένῳ διὰ τὸ μὴδὲν ἔχειν, τοῖς δ' ἄλλοις ὥσπερ μιᾶς ἐξ ἀμφοῖν γενομένης διὰ τὴν μίξιν. Ὁ γὰρ οἶνος ὥσπερ καὶ πρότερον ἐλέχθη δεινὸς δέξασθαι τὰς ὁσμάς.

3.12 Ἔχει δ' ἀπὸι ρησιν καὶ τόδε, διὰ τί τὰ μὲν ἄνθη καὶ τὰ στεφανώματα ἀσθενέστερα ὄντα ταῖς ὁσμαῖς καὶ πόρρωθεν ὄζει, ἢ δ' ἴρις καὶ τὸ νάρδον καὶ τᾶλλα τὰ εὖοσμα τῶν ξηρῶν ἰσχυρότερα ἐγγύθεν· καὶ ἑνὶ γε προσενεγκαμένοις, ἕνια δὲ καὶ τρίψεως προσδεῖται καὶ διαιρέσεως, τὰ δὲ καὶ πυρώσεως ὥσπερ ἡ σμύρνα καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ πᾶν τὸ θυμιατόν.

3.13 Αἴτιον δ' ὅτι τῶν μὲν ἀνθῶν ἐπιπολῆς τὸ ποιοῦν τὴν ὁσμὴν ἅτε μανῶν ὄντων καὶ οὐκ ἐχόντων βάθος, τῶν δὲ ῥιζῶν καὶ πάντων τῶν στερεῶν ἐν βάθει, τὰ δ' ἔξωθεν ἀπεξηραμμένα καὶ πεπυκνωμένα· διὸ καὶ ἀφίᾳσι πόρρω τὰς ἀποπνοίας, τὰ δ' οἶον ἀνοιξέως δέονται τῶν πόρων, ὅθεν διαιρούμενα καὶ κοπτόμενα πάντ' εὐωδέστερα, τὰ δ' ἄνθη κακωδέστερα τριβόμενα· τὰ μὲν γὰρ ἐκφαίνει τὸ οἰκεῖον τὰ δὲ προσλαμβάνει τὸ ἀλλότριον. Ὁ δὲ λιβανωτὸς καὶ ἡ σμύρνα πυκνότεραν ἔτι τὴν φύσιν ἔχοντα προσδέονται πυρώσεως μαλακῆς ἢ κατὰ μικρὸν ἐκθερμαίνουσα ποιήσῃ τὴν ἀναθυμίασιν. Ἐὰν γὰρ κόπτη τις ἢ τρίβῃ ταῦτα προσοίσονται μὲν ὁσμὴν οὐχ ὁμοίως δὲ ἡδεῖαν οὐδ' εὐταμίευτον. Τούτων μὲν οὖν τοιαῦταί τινες αἱ αἰτίαι.

Τῶν δὲ μύρων ἡ σύνθεσις καὶ ἡ κατασκευὴ τὸ ὅλον οἶον εἰς θησαυρισμὸν ἐστὶ τῶν ὁσμῶν· διόπερ εἰς τοῦλαιον τίθενται· τοῦτο γὰρ χρονιώτατον καὶ ἅμα πρὸς τὴν χρεῖαν μάλιστ' ἀρμόττον. Ἐπεὶ φύσει ἥκιστα δεκτικὸν ὁσμῆς διὰ τὴν πυκνότητά καὶ τὸ λίπος, αὐτῶν δὲ τούτων τὸ λιπαρώτατον οἶον τὸ ἀμυγδάλινον· τὸ δὲ σησάμινον καὶ τὸ ἐκ τῶν ἐλαιῶν μάλιστα.

4.2 Χρῶνται δὲ μάλιστα τῷ ἐκ τῆς βαλάνου τῆς αἰγυπτίας καὶ συρίας, ἥκιστα γὰρ λιπαρόν· ἐπεὶ καὶ τῷ ἐκ τῶν ἐλαιῶν μάλιστα χρῶνται τῷ ὠμοτριβεῖ τῆς φαυολίας· δοκεῖ γὰρ ἀλιπέστατον ἔχειν καὶ λεπτότατον· καὶ τούτῳ νέφω καὶ μὴ παλαιῷ· τὸ γὰρ ὑπὲρ ἐνιαυτὸν ἀχρεῖον, παχύτερον καὶ λιπαρώτερον γενόμενον. Ἐλαιον μὲν οὖν τοιοῦτον οἰκειότατον, ἀλιπέστατον γάρ. Φασὶ δὲ τινες καὶ ἐν τῷ χρίσματι τὸ ἐκ τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων· πολλὰ δὲ γίνεται περὶ Κιλικίαν καὶ ποιοῦσιν ἐξ αὐτῶν χρίσμα.

4.3 Φασὶ δὲ καὶ εἰς τὰ σπουδαῖα τῶν μύρων ἀρμόττειν ὥσπερ καὶ τὸ ἐκ τῆς βαλάνου καὶ τοῦτο. Ποιεῖ δὲ τὰ κελύφη αὐτῶν εὖοσμον εἰς τὸ ἔλαιον ἐμβαλλόμενα· ἐπεὶ καὶ τὰ τῶν πικρῶν.* Ἦδη δὲ πῶς οὐκ ἐναντίον ἅμα μὲν τὸ ἀοσμότατον ζητεῖν ὥσπερ καὶ τὸ ὠμοτριβεῖς ἐκ τῶν φαυλιῶν, ἅμα δ' ἐν τούτοις ποιεῖν; δριμύτητα γὰρ ἔχει τὸ τῶν ἀμυγδάλων· εἰ μὴ ἄρ' ὅτι τὸ ἔλαιον ἐψόμενον κακῶδες. Ταῦτα μὲν οὖν ἐπισκεπτέον.

4.4 Χρῶνται δὲ πρὸς πάντα τοῖς ἀρώμασι, τοῖς μὲν ἐπιστύφοντες τὸ ἔλαιον τοῖς δὲ καὶ τὴν ὁσμὴν ἐκ τούτων ἐμποιοῦντες. Ὑποστύφουσι γὰρ πᾶν εἰς τὸ δέξασθαι μᾶλλον τὴν ὁσμὴν ὥσπερ τὰ ἔρια εἰς τὴν βαφήν. Ὑποστύφεται δὲ τοῖς ἀσθενεστέροις τῶν ἀρωμάτων, εἴθ' ὕστερον ἐμβάλλουσιν ἀφ' οὗ ἂν βούλωνται τὴν ὁσμὴν λαβεῖν· ἐπικρατεῖ γὰρ αἰεὶ τὸ ἔσχατον ἐμβαλλόμενον καὶ ἂν ἔλαττον ἢ· οἶον ἐὰν εἰς κοτύλην σμύρνης ἐμβληθῇ μὲν καὶ ὕστερον ἐμβληθῶσι κινναμώμου δραχμαὶ δύο, κρατοῦσιν αἱ τοῦ κινναμώμου δύο δραχμαί.

4.5 Θαυμάσειε δ' ἂν τις ἴσως τοῦτό τε καὶ διὰ τί ποτε τὰ ἀρώματα προεμβαλλόμενα δεκτικώτερον ποιεῖ τοῦλαιον ὁσμὴν ἔχοντα· δεῖ γὰρ ἁῶδες εἶναι τὸ δεζόμενον, τὸ δὲ κατειλημμένον ὑφ' ἐτέρου οὐκ ἁῶδες, ὥσθ' ἦττον ἐχρῆν εἶναι δεκτικόν. Αἴτιον δ' ἀμφοτέρων ἢ πάντων τὸ αὐτό. Ξηρὰ γὰρ ὄντα τὸ λίπος ἔλκει πρὸς ἑαυτὰ καὶ ἀναδέχεται, διὸ καὶ τὴν συνέχειαν ἐξαιρεῖ· μανὸν δὲ γενόμενον καὶ τοῦ λίπους ἀφαιρεθέντος ἐν ᾧ καὶ ἡ οἰκεία μάλιστα ὁσμὴ, δεκτικώτερον ἐγένετο τοῦ ἐπιβαλλομένου διὰ τὸ μὴ ἀντιστατεῖν.

4.6 Ἡ δὲ ἀπὸ τῶν ἀρωμάτων ὁδμὴ καὶ ἀσθενὴς ἄτε εἰς τὸ λιπαρὸν ἀνηλωμένη, καὶ ἔτι κατέχεται τούτῳ διὰ τὸ πληρῶσαι τοὺς πόρους. Ὡστε κατὰ λόγον κἂν ἔλαττον ἢ τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐπικρατεῖν τὴν τούτου ὁσμὴν· εἰς ἀσθενέστατον γὰρ ἐμπίπτει καὶ δεκτικώτερον. Ἀνὰ λόγον δ' ἔχει καὶ ἡ πολυχρονιότης ἢ ἐν ἐκάστῳ καὶ ἡ πρὸς τὴν πύρωσιν εὐσθένεια καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα. Τὸ γὰρ δεκτικώτατον οἶον τῆς βαλάνου καὶ χρονιώτατον, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· μάλιστα γὰρ ὥσπερ ἐν γίνεται καὶ συμφυὲς τὸ μάλιστα δεχόμενον· αἰεὶ γὰρ τὸ τοιοῦτον διαμονώτατον, διὸ καὶ πυρούμενον μάλιστα ἀπαθές.

4.7 Ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τὸ σησάμινον διὰ τὴν λιπαρότητα· πυρούμενον δὲ ἐξόζει σησάμου καθάπερ ἀναλυόμενον. Αἱ μὲν οὖν τῶν ἐλαιῶν φύσεις καὶ δυνάμεις τοιαῦται.

4.14 Τῶν δὲ μύρων ἡ σύνθεσις καὶ ἡ κατασκευὴ τὸ ὅλον οἶον εἰς θησαυρισμὸν ἐστὶ τῶν ὁσμῶν· διόπερ εἰς τοῦλαιον τίθενται· τοῦτο γὰρ χρονιώτατον καὶ ἅμα πρὸς τὴν χρεῖαν μάλιστ' ἀρμόττον. Ἐπεὶ φύσει ἥκιστα δεκτικὸν ὁσμῆς διὰ τὴν πυκνότητά καὶ τὸ λίπος, αὐτῶν δὲ τούτων τὸ λιπαρώτατον οἶον τὸ ἀμυγδάλινον· τὸ δὲ σησάμινον καὶ τὸ ἐκ τῶν ἐλαιῶν μάλιστα.

4.15 Χρῶνται δὲ μάλιστα τῷ ἐκ τῆς βαλάνου τῆς αἰγυπτίας καὶ συρίας, ἥκιστα γὰρ λιπαρόν· ἐπεὶ καὶ τῷ ἐκ τῶν ἐλαιῶν μάλιστα χρῶνται τῷ ὠμοτριβεῖ τῆς φαυολίας· δοκεῖ γὰρ ἀλιπέστατον ἔχειν καὶ λεπτότατον· καὶ τούτῳ νέφω καὶ μὴ παλαιῷ· τὸ γὰρ ὑπὲρ ἐνιαυτὸν ἀχρεῖον, παχύτερον καὶ λιπαρώτερον γενόμενον. Ἐλαιον μὲν οὖν τοιοῦτον οἰκειότατον, ἀλιπέστατον γάρ. Φασὶ δὲ

τινες καὶ ἐν τῷ κρίσματι τὸ ἐκ τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων· πολλὰ δὲ γίνεται περὶ Κιλικίαν καὶ ποιοῦσιν ἐξ αὐτῶν κρίσμα.

- 4.16 Φασὶ δὲ καὶ εἰς τὰ σπουδαῖα τῶν μύρων ἀρμόττειν ὥσπερ καὶ τὸ ἐκ τῆς βαλάνου καὶ τοῦτο. Ποιεῖ δὲ τὰ κελύφη αὐτῶν εὖοσμον εἰς τὸ ἔλαιον ἐμβαλλόμενα· ἐπεὶ καὶ τὰ τῶν πικρῶν.* Ἦδη δὲ πῶς οὐκ ἐναντίον ἅμα μὲν τὸ ἀοσμότατον ζητεῖν ὥσπερ καὶ τὸ ὠμοτριβὲς ἐκ τῶν φαυλίων, ἅμα δ' ἐν τούτοις ποιεῖν; δριμύτητα γὰρ ἔχει τὸ τῶν ἀμυγδάλων· εἰ μὴ ἄρ' ὅτι τὸ ἔλαιον ἐψόμενον κακῶδες. Ταῦτα μὲν οὖν ἐπισκεπτέον.
- 4.17 Χρῶνται δὲ πρὸς πάντα τοῖς ἀρώμασι, τοῖς μὲν ἐπιστύφοντες τὸ ἔλαιον τοῖς δὲ καὶ τὴν ὁσμὴν ἐκ τούτων ἐμποιοῦντες. Ὑποστύφουσι γὰρ πᾶν εἰς τὸ δέξασθαι μᾶλλον τὴν ὁσμὴν ὥσπερ τὰ ἔρια εἰς τὴν βαφήν. Ὑποστύφεται δὲ τοῖς ἀσθενεστέροις τῶν ἀρωμάτων, εἴθ' ὕστερον ἐμβάλλουσιν ἄφ' οὗ ἂν βούλωνται τὴν ὁσμὴν λαβεῖν· ἐπικρατεῖ γὰρ αἰεὶ τὸ ἔσχατον ἐμβαλλόμενον καὶ ἂν ἔλαττον ἢ οἶον ἔαν εἰς κοτύλην σμύρνης ἐμβληθῇ μὲν καὶ ὕστερον ἐμβληθῶσι κινναμώμου δραχμαὶ δύο, κρατοῦσιν αἱ τοῦ κινναμώμου δύο δραχμαί.
- 4.18 Θαυμάσειε δ' ἂν τις ἴσως τοῦτό τε καὶ διὰ τί ποτε τὰ ἀρώματα προεμβαλλόμενα δεκτικώτερον ποιεῖ τοῦλαιον ὁσμὴν ἔχοντα· δεῖ γὰρ ἁῶδες εἶναι τὸ δεξόμενον, τὸ δὲ κατειλημμένον ὑφ' ἑτέρου οὐκ ἁῶδες, ὥσθ' ἦττον ἐχρῆν εἶναι δεκτικόν. Αἴτιον δ' ἀμφοτέρων ἢ πάντων τὸ αὐτό. Ξηρὰ γὰρ ὄντα τὸ λίπος ἔλκει πρὸς ἑαυτὰ καὶ ἀναδέχεται, διὸ καὶ τὴν συνέχειαν ἐξαιρεῖ μανὸν δὲ γενόμενον καὶ τοῦ λίπους ἀφαιρεθέντος ἐν ᾧ καὶ ἡ οἰκεία μάλιστα ὁσμὴ, δεκτικώτερον ἐγένετο τοῦ ἐπιβαλλομένου διὰ τὸ μὴ ἀντιστατεῖν.
- 4.19 Ἡ δὲ ἀπὸ τῶν ἀρωμάτων ὁδμὴ καὶ ἀσθενὴς ἅτε εἰς τὸ λιπαρὸν ἀνηλωμένη, καὶ ἔτι κατέχεται τούτῳ διὰ τὸ πληρῶσαι τοὺς πόρους. Ὡστε κατὰ λόγον κἂν ἔλαττον ἢ τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐπικρατεῖν τὴν τούτου ὁσμὴν· εἰς ἀσθενέστατον γὰρ ἐμπίπτει καὶ δεκτικώτερον. Ἀνὰ λόγον δ' ἔχει καὶ ἡ πολυχρονιότης ἢ ἐν ἐκάστῳ καὶ ἡ πρὸς τὴν πύρωσιν εὐσθέχεια καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα. Τὸ γὰρ δεκτικώτατον οἶον τῆς βαλάνου καὶ χρονιώτατον, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· μάλιστα γὰρ ὥσπερ ἐν γίνεται καὶ συμφυὲς τὸ μάλιστα δεχόμενον· αἰεὶ γὰρ τὸ τοιοῦτον διαμονώτατον, διὸ καὶ πυρούμενον μάλιστα ἀπαθές.
- 4.20 Ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τὸ σησάμιον διὰ τὴν λιπαρότητα· πυρούμενον δὲ ἐξόζει σησάμου καθάπερ ἀναλυόμενον. Αἱ μὲν οὖν τῶν ἐλαίων φύσεις καὶ δυνάμεις τοιαῦται.
- 5.1 Τὰ δ' ἀρώματα πάντα σχεδὸν καὶ εὖοσμα πλὴν τῶν ἀνθῶν ξηρὰ καὶ θερμὰ καὶ στυπτικά καὶ δηκτικά. Τὰ δὲ καὶ ἔχοντά τινα πικρότητα, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς πρότερον εἵπομεν, ὥσπερ ἴρις, σμύρνα, λιβανωτὸς, ὥς δ' ἀπλῶς εἶπεῖν καὶ τὰ μύρα. Κοινόταται δὲ τῶν δυνάμεων τὸ τε στυπτικὸν καὶ τὸ θερμαντικὸν ἃ δὴ καὶ ἐργάζονται.
- 5.2 Ὑποστύφονται μὲν οὖν πάντα πυρούμενα, τὰς δ' ὁσμὰς τὰς κυρίας ἔνια λαμβάνει ψυχρὰ καὶ ἀπύρωτα. Καὶ ἔοικεν ὥσπερ τῶν ἀνθῶν τὰ μὲν ψυχροβαφεῖ τὰ δὲ θερμοβαφεῖ παραπλησίως ἔχειν καὶ ἐπὶ τῶν ὁσμών. Πάντων δὲ ἡ ἔψησις εἷς τε τὴν ὑπόστυψιν καὶ τὰς κυρίας ὁσμὰς ἐνισταμένων τῶν ἀγγείων ὕδατι γίνεται καὶ οὐκ αὐτῷ τῷ πυρὶ χρωμένων· τοῦτο δὲ, ὅτι μαλακὴν εἶναι δεῖ τὴν θερμότητα, καὶ ἀπουσία πολλὴ γένοιτ' ἂν τῇ φλογὶ χρωμένων, καὶ ἔτι καὶ οἷον.
- 5.3 Ποιεῖ δ' ἐλάττω τὴν ἀπουσίαν ὅσα πυρούμενα λαμβάνει τὰς κυρίας ὁσμὰς μᾶλλον ἢ ὅσα ψυχρὰ διὰ τὸ προφυρᾶσθαι τὰ πυρούμενα, τὰ μὲν οἶνω εὐώδει, τὰ δὲ ὕδατι ἦττον γὰρ ἀναπίνει· τὰ δὲ ψυχρὰ ξηρὰ ὄντα μᾶλλον καθάπερ ἴρις κοπεῖσα. Λαμβάνοντος γὰρ τοῦ ἀμφορέως ξηρᾶς ἱρίδος κεκομμένης μέδιμνον καὶ δύο ἡμiekτα πολλὴν ποιεῖν φασὶν ἀπουσίαν, ἔαν δὲ μετρίως φυράσῃ λείπειν ὅσον δύο χόας τοῖς δὲ πολλοῖς ἔλαττον.

Γίνεται δὲ τὸ βέλτιον ἴρινον ἐὰν ἡ ξηρὰ καὶ ἀπύρωτος ἡ ἴρις· ἀκρατεστέρα γὰρ ἡ δύναμις ἢ ἐὰν φυραθεῖσα καὶ πυρουμένη. Συμβαίνει δὲ ὥσπερ καὶ ἐκθλίβεσθαι μᾶλλον ἐκ τῶν προπεφυραμένων διὰ τὸ ἥττον ἀναδέχεσθαι καὶ ἔλκειν εἰς αὐτό· προστύφοντες δὲ οὐ πολὺν χρόνον ἔωσι τὰ ἀρώματα ἄλλ' ἐξαιροῦσιν ὅπως μὴ πολὺ ἐκπίνωσιν.

5.5 Πρὸς ἕκαστον δὲ τῶν μύρων ἐμβάλλουσι τὰ πρόσφορα τῶν ἀρωμάτων, οἷον εἰς μὲν τὴν κύπρον καρδάμωμον, ἀσπάλαθον ἀναφυράσαντες τῷ εὐώδει. Εἰς δὲ τὸ ρόδινον σχοῖνον, ἀσπάλαθον, κάλαμον· ἢ δ' ἀναφύρασις ὁμοίως. Καὶ τοῖς ἄλλοις αἰεὶ τὰ ἀρμόττοντα. Τῷ ροδίῳ δ' ἐμβάλλονται καὶ ἄλλες πολλοὶ καὶ τοῦτ' ἴδιον παρὰ τᾶλλα, διὸ καὶ πλείστη ἀπουσία γίνεται· μίγνυται γὰρ εἰς τὸν ἀμφορέα δύο μέδιμνοι.

5.6 Τῆς δὲ κύπρου ἢ μὲν ἐργασία παραπλησία τῇ τοῦ ροδίνου· πλὴν ἄλλ' ἐάν τις μὴ ταχέως ἐξαίρη καὶ ἀποθλίβῃ σῆψις ἐγγινομένη φθείρει τὰ μύρα διὰ τὴν δυσωδίαν· ποιεῖ γὰρ σῆψιν ἀνυγραιομένη. Παραπλησία δ' ἐργασία καὶ τοῦ μηλίνου· προστυφέντος γὰρ ἐλαίου καὶ τὰ μῆλα ἐμβάλλουσιν εἰς ψυχρὸν, εἴτ' ἐξαιροῦσι πάλιν πρὸ τοῦ μελαίνεσθαι κατὰ πάσας τὰς ἐμβολάς· μελαιομένων γὰρ σῆψις διὰ τὸ ἀνυγραίνεσθαι καθάπερ καὶ ἐπὶ τῆς κύπρου.

5.21 Τὰ δ' ἀρώματα πάντα σχεδὸν καὶ εὖοσμα πλὴν τῶν ἀνθῶν ξηρὰ καὶ θερμὰ καὶ στυπτικά καὶ δηκτικά. Τὰ δὲ καὶ ἔχοντά τινα πικρότητα, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς πρότερον εἵπομεν, ὥσπερ ἴρις, σμύρνα, λιβανωτὸς, ὡς δ' ἀπλῶς εἰπεῖν καὶ τὰ μύρα. Κοινόταται δὲ τῶν δυνάμεων τό τε στυπτικὸν καὶ τὸ θερμαντικὸν ἃ δὴ καὶ ἐργάζονται.

5.22 Ὑποστύφονται μὲν οὖν πάντα πυρούμενα, τὰς δ' ὁσμάς τὰς κυρίας ἔνια λαμβάνει ψυχρὰ καὶ ἀπύρωτα. Καὶ ἔοικεν ὥσπερ τῶν ἀνθῶν τὰ μὲν ψυχροβαφεῖ τὰ δὲ θερμοβαφεῖ παραπλησίως ἔχειν καὶ ἐπὶ τῶν ὁσμῶν. Πάντων δὲ ἡ ἔψησις εἰς τε τὴν ὑπόστυψιν καὶ τὰς κυρίας ὁσμάς ἐνισταμένων τῶν ἀγγείων ὕδατι γίνεται καὶ οὐκ αὐτῷ τῷ πυρὶ χρωμένων· τοῦτο δὲ, ὅτι μαλακὴν εἶναι δεῖ τὴν θερμότητα, καὶ ἀπουσία πολλὴ γένοιτ' ἂν τῇ φλογὶ χρωμένων, καὶ ἔτι καῦσιν ἂν ὄζοι.

5.23 Ποιεῖ δ' ἐλάττω τὴν ἀπουσίαν ὅσα πυρούμενα λαμβάνει τὰς κυρίας ὁσμάς μᾶλλον ἢ ὅσα ψυχρὰ διὰ τὸ προφυρᾶσθαι τὰ πυρούμενα, τὰ μὲν οἶνῳ εὐώδει, τὰ δὲ ὕδατι ἥττον γὰρ ἀναπίνει· τὰ δὲ ψυχρὰ ξηρὰ ὄντα μᾶλλον καθάπερ ἴρις κοπεῖσα. Λαμβάνοντος γὰρ τοῦ ἀμφορέως ξηρᾶς ἱρίδος κεκομμένης μέδιμνον καὶ δύο ἡμίεκτα πολλὴν ποιεῖν φασὶν ἀπουσίαν, ἐὰν δὲ μετρίως φυράσῃ λείπειν ὅσον δύο χόας τοῖς δὲ πολλοῖς ἔλαττον.

5.24 Γίνεται δὲ τὸ βέλτιον ἴρινον ἐὰν ἡ ξηρὰ καὶ ἀπύρωτος ἡ ἴρις· ἀκρατεστέρα γὰρ ἡ δύναμις ἢ ἐὰν φυραθεῖσα καὶ πυρουμένη. Συμβαίνει δὲ ὥσπερ καὶ ἐκθλίβεσθαι μᾶλλον ἐκ τῶν προπεφυραμένων διὰ τὸ ἥττον ἀναδέχεσθαι καὶ ἔλκειν εἰς αὐτό· προστύφοντες δὲ οὐ πολὺν χρόνον ἔωσι τὰ ἀρώματα ἄλλ' ἐξαιροῦσιν ὅπως μὴ πολὺ ἐκπίνωσιν.

5.25 Πρὸς ἕκαστον δὲ τῶν μύρων ἐμβάλλουσι τὰ πρόσφορα τῶν ἀρωμάτων, οἷον εἰς μὲν τὴν κύπρον καρδάμωμον, ἀσπάλαθον ἀναφυράσαντες τῷ εὐώδει. Εἰς δὲ τὸ ρόδινον σχοῖνον, ἀσπάλαθον, κάλαμον· ἢ δ' ἀναφύρασις ὁμοίως. Καὶ τοῖς ἄλλοις αἰεὶ τὰ ἀρμόττοντα. Τῷ ροδίῳ δ' ἐμβάλλονται καὶ ἄλλες πολλοὶ καὶ τοῦτ' ἴδιον παρὰ τᾶλλα, διὸ καὶ πλείστη ἀπουσία γίνεται· μίγνυται γὰρ εἰς τὸν ἀμφορέα δύο μέδιμνοι.

5.26 Τῆς δὲ κύπρου ἢ μὲν ἐργασία παραπλησία τῇ τοῦ ροδίνου· πλὴν ἄλλ' ἐάν τις μὴ ταχέως ἐξαίρη καὶ ἀποθλίβῃ σῆψις ἐγγινομένη φθείρει τὰ μύρα διὰ τὴν δυσωδίαν· ποιεῖ γὰρ σῆψιν ἀνυγραιομένη. Παραπλησία δ' ἐργασία καὶ τοῦ μηλίνου· προστυφέντος γὰρ ἐλαίου καὶ τὰ μῆλα ἐμβάλλουσιν εἰς ψυχρὸν, εἴτ' ἐξαιροῦσι πάλιν πρὸ τοῦ μελαίνεσθαι κατὰ πάσας τὰς ἐμβολάς· μελαιομένων γὰρ σῆψις διὰ τὸ ἀνυγραίνεσθαι καθάπερ καὶ ἐπὶ τῆς κύπρου.

6.1

Ἄπαντα δὲ συντίθενται τὰ μύρα τὰ μὲν ἀπ' ἀνθῶν τὰ δὲ ἀπὸ φύλλων τὰ δὲ ἀπὸ κλωνῶν τὰ δ' ἀπὸ ῥίζης τὰ δ' ἀπὸ ξύλων τὰ δ' ἀπὸ καρποῦ τὰ δ' ἀπὸ δακρύων. Μικτὰ δὲ πάνθ' ὥς εἶπεῖν. Ἀπ' ἀν' θῶν μὲν οἶον τὸ ρόδιον καὶ τὸ λευκóινον. Καὶ τὸ σουσίνον· καὶ γὰρ τοῦτο ἐκ τῶν κρίνων· ἔτι δὲ τὸ σιο σύμβρινον καὶ τὸ ἐρπύλλινον καὶ ἡ κύπρος καὶ πρὸς τούτοις τὸ κρόκινον· βέλτιστος δ' ἐν Αἰγίνῃ καὶ Κιλικίᾳ. Ἀπὸ δὲ τῶν φύλλων οἶον τό τε μύρρινον καὶ τὸ οἰνάνθινον· αὕτη δ' ἐν Κύπρῳ φύεται ὀρεινὴ καὶ πολυόδομος· ἀπὸ δὲ τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι οὐ γίνεται διὰ τὸ ἄοδμον.

6.2 Ἀπὸ ῥιζῶν δὲ τό τε ἴρινον καὶ τὸ νάρδινον καὶ τὸ ἀμαράκινον ἐκ τοῦ κόστου· τοῦτο γὰρ ὀνομάζουσι τὴν ῥίζαν. Τὸ δὲ χρίσμα τὸ ἐρετρικὸν ἐκ τοῦ κυπείρου. Κομίζεται δὲ ἀπὸ τῶν Κυκλάδων τὸ κύπειρον. Ἀπὸ ξύλου δὲ ὁ φοῖνιξ καλούμενος· ἐμβάλλουσι γὰρ τὴν ὀνομαζομένην σπάθην ξηράναντες. Ἀπὸ καρπῶν δὲ τό τε μήλινον καὶ τὸ μύρτινον καὶ τὸ δάφνινον· τὸ δ' αἰγύπτιον ἐκ πλειόνων ἔκ τε τοῦ κινναμώμου καὶ ἐκ σμύρνης καὶ ἐξ ἄλλων.

6.3 Ἔτι δ' ἐκ πλειόνων τούτου τὸ μεγαλεῖον· καὶ γὰρ ἐκ κινναμώμου καὶ ἐκ τῆς σμύρνης κοπτομένης ἔλαιον ῥεῖ· στακτὴ γὰρ καλεῖται διὰ τὸ κατὰ μικρὸν στάζειν. Ὁ δὲ μόνον τινὲς φασιν ἀπλοῦν εἶναι καὶ ἀσύνθετον τῶν μύρων τὰ δ' ἄλλα πάντα σύνθετα, πλὴν τὰ μὲν ἐκ πλειόνων τὰ δ' ἐξ ἐλαττόνων, ἐξ ἐλαχίστων δὲ τὸ ἴρινον. Οἱ μὲν οὖν οὕτω λέγουσιν, οἱ δὲ τὴν ἐργασίαν τῆς στακτῆς εἶναι τοιάνδε· τὴν σμύρναν ὅταν κόψωσι καὶ διατήξωσι ἐν ἐλαίῳ βαλανίνῳ πυρὶ μαλακῷ ὕδωρ ἐπιχεῖν θερμόν· συνιζάνειν δ' εἰς βυθὸν τὴν σμύρναν καὶ τοῦλαιον καθάπερ ἰλύν· ὅταν δὲ τοῦτο συμβῇ τὸ μὲν ὕδωρ ἀπηθεῖν τὴν δ' ὑπόστασιν ἀποθλίβειν ὀργάνοις.

6.4 Τὸ δὲ μεγαλεῖον ἐκ ῥητίνης κεκαυμένης συντίθεσθαι καὶ ἐλαίου βαλανίνου· μίγνυσθαι δὲ κασίαν, κινάμωμον, σμύρναν. Πλείστην δὲ πραγματεῖαν περὶ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ αἰγύπτιον εἶναι, πλείστων γὰρ μίξιν καὶ πολυτελεσμάτων. Τῷ δὲ μεγαλείῳ καὶ τὸ ἔλαιον ἔψεσθαι δέχ' ἡμέρας καὶ δέκα νύκτας, εἶτα οὕτως τὴν ῥητίνην ἐμβάλλεσθαι καὶ τᾶλλα· δεκτικώτερον γὰρ ἀφεψηθέν. Τὸ δ' ἀμαράκινον τὸ χρηστὸν ἐκ τῶν βελτίστων ἀρωμάτων συντίθεσθαι χωρὶς ἀμαράκου· τοῦτ' δ' οὐ χρῆσθαι μόνῳ τῶν ἀρωμάτων τοὺς μυρεψοὺς οὐδ' εἰς ἓν μύρον, ἀλλὰ ψευδώνυμός τις ἢ ἐπὶ κλησὶς.

6.5 Ποιοῦσι δὲ καὶ τὰ μὲν ἀχρωμάτιστα τὰ δὲ κεχρωματισμένα. Χρωμαστίζουσι δὲ ἀμαράκινον, ρόδιον, μεγαλεῖον, ἀχρωμάτιστα δὲ τῶν μὲν πολυτελῶν αἰγύπτιον, μήλινον, κύπρος, τὰ δ' εὐτελεῖ πάντα· ταῦτα δὲ ἀχρωμάτιστα διότι τὸ μὲν αἰγύπτιον καὶ τὴν κύπρον λευκὰ εἶναι βούλονται, τῷ δὲ μηλίνῳ τὴν τῶν μήλων χροάν, τοῖς δ' εὐτελέσιν οὐ λυσιτελεῖ τὸ χρῶμα προστιθέναι. Χρωματίζουσι δὲ τὰ μὲν ἐρυθρὰ τῇ ἀγχούσῃ, τὸ δ' ἀμαράκινον τῷ καλουμένῳ χρώματι· τοῦτο δ' ἐστὶ ῥιζίον ὃ ἄγουσιν ἐκ τῆς Συρίας.

6.27 Ἄπαντα δὲ συντίθενται τὰ μύρα τὰ μὲν ἀπ' ἀνθῶν τὰ δὲ ἀπὸ φύλλων τὰ δὲ ἀπὸ κλωνῶν τὰ δ' ἀπὸ ῥίζης τὰ δ' ἀπὸ ξύλων τὰ δ' ἀπὸ καρποῦ τὰ δ' ἀπὸ δακρύων. Μικτὰ δὲ πάνθ' ὥς εἶπεῖν. Ἀπ' ἀν' θῶν μὲν οἶον τὸ ρόδιον καὶ τὸ λευκóινον. Καὶ τὸ σουσίνον· καὶ γὰρ τοῦτο ἐκ τῶν κρίνων· ἔτι δὲ τὸ σιο σύμβρινον καὶ τὸ ἐρπύλλινον καὶ ἡ κύπρος καὶ πρὸς τούτοις τὸ κρόκινον· βέλτιστος δ' ἐν Αἰγίνῃ καὶ Κιλικίᾳ. Ἀπὸ δὲ τῶν φύλλων οἶον τό τε μύρρινον καὶ τὸ οἰνάνθινον· αὕτη δ' ἐν Κύπρῳ φύεται ὀρεινὴ καὶ πολυόδομος· ἀπὸ δὲ τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι οὐ γίνεται διὰ τὸ ἄοδμον.

6.28 Ἀπὸ ῥιζῶν δὲ τό τε ἴρινον καὶ τὸ νάρδινον καὶ τὸ ἀμαράκινον ἐκ τοῦ κόστου· τοῦτο γὰρ ὀνομάζουσι τὴν ῥίζαν. Τὸ δὲ χρίσμα τὸ ἐρετρικὸν ἐκ τοῦ κυπείρου. Κομίζεται δὲ ἀπὸ τῶν Κυκλάδων τὸ κύπειρον. Ἀπὸ ξύλου δὲ ὁ φοῖνιξ καλούμενος· ἐμβάλλουσι γὰρ τὴν

ὀνομαζομένην σπάθην ξηράναντες. Ἀπὸ καρπῶν δὲ τό τε μήλινον καὶ τὸ μύρτινον καὶ τὸ δάφνινον· τὸ δ' αἰγύπτιον ἐκ πλειόνων ἔκ τε τοῦ κιναμώμου καὶ ἐκ σμύρνης καὶ ἐξ ἄλλων.

- 6.29 Ἔτι δ' ἐκ πλειόνων τούτου τὸ μεγαλεῖον· καὶ γὰρ ἐκ κιναμώμου καὶ ἐκ τῆς σμύρνης κοπτομένης ἔλαιον ῥεῖ· στακτὴ γὰρ καλεῖται διὰ τὸ κατὰ μικρὸν στάζειν. Ὁ δὲ μόνον τινὲς φασιν ἀπλοῦν εἶναι καὶ ἀσύνθετον τῶν μύρων τὰ δ' ἄλλα πάντα σύνθετα, πλὴν τὰ μὲν ἐκ πλειόνων τὰ δ' ἐξ ἐλαττόνων, ἐξ ἐλαχίστων δὲ τὸ ἴρινον. Οἱ μὲν οὖν οὕτω λέγουσιν, οἱ δὲ τὴν ἐργασίαν τῆς στακτῆς εἶναι τοιάνδε· τὴν σμύρναν ὅταν κόψωσι καὶ διατήξωσι ἐν ἐλαίῳ βαλανίνῳ πυρὶ μαλακῷ ὕδωρ ἐπιχεῖν θερμόν· συνιζάνειν δ' εἰς βυθὸν τὴν σμύρναν καὶ τοῦλαιον καθάπερ ἰλύν· ὅταν δὲ τοῦτο συμβῇ τὸ μὲν ὕδωρ ἀπηθεῖν τὴν δ' ὑπόστασιν ἀποθλίβειν ὀργάνοις.
- 6.30 Τὸ δὲ μεγαλεῖον ἐκ ῥητίνης κεκαυμένης συντίθεσθαι καὶ ἐλαίου βαλανίνου· μίγνυσθαι δὲ κασίαν, κινάμωμον, σμύρναν. Πλείστην δὲ πραγματεῖαν περὶ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ αἰγύπτιον εἶναι, πλείστων γὰρ μίξιν καὶ πολυτελεστάτων. Τῷ δὲ μεγαλείῳ καὶ τὸ ἔλαιον ἔψεσθαι δέχ' ἡμέρας καὶ δέκα νύκτας, εἴτα οὕτως τὴν ῥητίνην ἐμβάλλεσθαι καὶ τᾶλλα· δεκτικώτερον γὰρ ἀφεψηθέν. Τὸ δ' ἀμαράκινον τὸ χρηστὸν ἐκ τῶν βελτίστων ἀρωμάτων συντίθεσθαι χωρὶς ἀμαράκου· τοῦτ' δ' οὐ χρῆσθαι μόνῳ τῶν ἀρωμάτων τοὺς μυρεψοὺς οὐδ' εἰς ἓν μύρον, ἀλλὰ ψευδώνυμός τις ἢ ἐπικλήσις.
- 6.31 Ποιοῦσι δὲ καὶ τὰ μὲν ἀχρωμάτιστα τὰ δὲ κεχρωματισμένα. Χρωμαστίζουσι δὲ ἀμαράκινον, ῥόδινον, μεγαλεῖον, ἀχρωμάτιστα δὲ τῶν μὲν πολυτελῶν αἰγύπτιον, μήλινον, κύπρος, τὰ δ' εὐτελεῖ πάντα· ταῦτα δὲ ἀχρωμάτιστα διότι τὸ μὲν αἰγύπτιον καὶ τὴν κύπρον λευκὰ εἶναι βούλονται, τῷ δὲ μηλίνῳ τὴν τῶν μήλων χροάν, τοῖς δ' εὐτελέσιν οὐ λυσιτελεῖ τὸ χρῶμα προστιθέναι. Χρωματίζουσι δὲ τὰ μὲν ἐρυθρὰ τῇ ἀγχοῦσῃ, τὸ δ' ἀμαράκινον τῷ καλουμένῳ χρώματι· τοῦτο δ' ἐστὶ ῥιζίον ὃ ἄγουσιν ἐκ τῆς Συρίας.
- 7.1 Συνεργεῖν δὲ δοκοῦσι πρὸς τὰς γεύσεις οὐχ αἱ ὁδοὶ μόνον ἀλλὰ καὶ αἱ δριμύτητες καὶ αἱ θερμότητες ἐνίων, διὸ καὶ τῶν οἴνων τισὶ τὰ τοιαῦτα μιγνύντες ὥσπερ κέντρον ἐμποιοῦσιν. Ἔστι δὲ ἡ μὲν σμύρνη θερμὴ καὶ δηκτικὴ μετὰ στύψεως, ἔχει δὲ καὶ πικρίαν. Τὸ δὲ κινάμωμον δριμύτητά τινα μετρίαν μετὰ θερμότητος. Παραπλησίως δὲ καὶ τὸ κόστον. Ἡ δὲ κασία τούτων ὑπερβάλλει θερμότητι καὶ δριμύτητι καὶ στύψει. Θερμὴ δὲ καὶ στυπτικὴ καὶ ἡ ἴρις, καθ' ὑπερβολὴν δὲ καὶ πικρὰ νέα οὔσα καὶ τὸν χρῶτα τῶν ἐργαζομένων ἀφελκοῖ. Δηκτικὸν δὲ καὶ τὸ καρδάμωμον μετὰ θερμότητος. Τοῦ δὲ βαλσάμου ὁ μὲν ὁπὸς καὶ τὸ καρπίον ἀνδρικώτερα πρὸς ἀμφοτέρα ταῦτα τὸ δὲ ξύλον ἀσθενέστερον. ΠΠαράταλκτλλλλλλττλ
- 7.2 Ὁ δὲ σχοῖνος δηκτικώτερον μὲν τοῦ καλάμου καὶ θερμότερον, στυπτικὰ δὲ ὁμοίως ἄμφω. Τούτων δὲ στυπτικώτερον τὸ κύπειρον. Στύφει δὲ καὶ ἡ ἀσπάλαθος ἡ εὐώδης. Ἡ δὲ νάρδος δηκτικὴ μετὰ θερμότητος. Τὸ δὲ μάρον καὶ τὸ χρῶμα τὸ εἰς τὸ ἀμαράκεκινον ἐμμιγνύμενον θερμαντικά. Συνεργεῖ δὲ καὶ τῆς ἀγχοῦσης τὸ ῥιζίον εἰς τὴν χροάν τοῦ ῥοδίνου καὶ τῆς ἱρίδος.
- 7.3 Νέα μὲν οὖν ὄντα τῶν ἀρωμάτων ἔνια δυνάμεις μὲν εὐθὺς ἔχει βαρείας καὶ δριμείας παλαιούμενα δὲ μέχρι τῆς ἀκμῆς γλυκαίνεται, εἴτ' ἀναλύεται πάλιν. Οἶον ἡ ἴρις εἰς μὲν τὴν ἐργασίαν ἀκμάζει μετὰ τὴν συλλογὴν τρία ἔτη. Τὸ δὲ μάρον ἔτη δύο. Ἡ δὲ σμύρνα δέκα ἔτη διαμένει βελτίων γενομένη. Παραπλησίως δὲ τούτοις ἡ τῆς ἀκμῆς διαμονὴ καὶ τοῦ κιναμώμου καὶ τοῦ κόστου καὶ τῆς κασίας. Σχοῖνος δὲ καὶ κάλαμος παρακμάζει ταχύ. Τῶν δ' ἀνθῶν τὰ μὲν εὐθὺς χλωρὰ ὄντα τὰς δυνάμεις ἔχει καθάπερ τὸ ῥόδον, τὰ δὲ ξηρανθέντα καθάπερ ὁ κρόκος καὶ ὁ μελίλωτος· χλωρὰ γὰρ ὑγρότερα.
- 7.4 Τὰς μὲν οὖν φύσεις καὶ δυνάμεις τῶν ἀρωμάτων ἐκ τούτων θεωρητέον. Section 35 continues in next chapter.

- 7.32 Συνεργεῖν δὲ δοκοῦσι πρὸς τὰς γεύσεις οὐχ αἱ ὁδοὶ μόνον ἀλλὰ καὶ αἱ δριμύτητες καὶ αἱ θερμότητες ἐνίων, διὸ καὶ τῶν οἴνων τοῖς τὰ τοιαῦτα μιν γινύντες ὥσπερ κέντρον ἐμποιοῦσιν. Ἔστι δὲ ἡ μὲν σμύρνη θερμὴ καὶ δηκτικὴ μετὰ στύψεως, ἔχει δὲ καὶ πικρίαν. Τὸ δὲ κινάμωμον δριμύτητά τινα μετρίαν μετὰ θερμότητος. Παραπλησίως δὲ καὶ τὸ κόστον. Ἡ δὲ κασία τούτων ὑπερβάλλει θερμότητι καὶ δριμύτητι καὶ στύψει. Θερμὴ δὲ καὶ στυπτικὴ καὶ ἡ ἴρις, καθ' ὑπερβολὴν δὲ καὶ πικρὰ νέα οὔσα καὶ τὸν χρῶτα τῶν ἐργαζομένων ἀφελκοῖ. Δηκτικὸν δὲ καὶ τὸ καρδάμωμον μετὰ θερμότητος. Τοῦ δὲ βαλσάμου ὁ μὲν ὁπὸς καὶ τὸ καρπίον ἀνδρικώτερα πρὸς ἀμφοτέρα ταῦτα τὸ δὲ ξύλον ἀσθενέστερον. ΠΠαράταλκτλλλλλλττλ
- 7.33 Ὁ δὲ σχοῖνος δηκτικώτερον μὲν τοῦ καλάμου καὶ θερμότερον, στυπτικὰ δὲ ὁμοίως ἄμφω. Τούτων δὲ στυπτικώτερον τὸ κύπειρον. Στύφει δὲ καὶ ἡ ἀσπάλαθος ἡ εὐώδης. Ἡ δὲ νάρδος δηκτικὴ μετὰ θερμότητος. Τὸ δὲ μάρον καὶ τὸ χρῶμα τὸ εἰς τὸ ἀμαράεκινον ἐμμιγνύμενον θερμαντικά. Συνεργεῖ δὲ καὶ τῆς ἀγχούσης τὸ ρίζιον εἰς τὴν χροάν τοῦ ροδίνου καὶ τῆς ἱριδος.
- 7.34 Νέα μὲν οὖν ὄντα τῶν ἀρωμάτων ἔνια δυνάμεις μὲν εὐθὺς ἔχει βαρείας καὶ δριμείας παλαιούμενα δὲ μέχρι τῆς ἀκμῆς γλυκαίνεται, εἴτ' ἀναλύεται πάλιν. Οἶον ἡ ἴρις εἰς μὲν τὴν ἐργασίαν ἀκμάζει μετὰ τὴν συλλογὴν τρία ἔτη. Τὸ δὲ μάρον ἔτη δύο. Ἡ δὲ σμύρνα δέκα ἔτη διαμένει βελτίων γενομένη. Παραπλησίως δὲ τούτοις ἡ τῆς ἀκμῆς διαμονὴ καὶ τοῦ κιναμώμου καὶ τοῦ κόστου καὶ τῆς κασίας. Σχοῖνος δὲ καὶ κάλαμος παρακμάζει ταχύ. Τῶν δ' ἀνθῶν τὰ μὲν εὐθὺς χλωρὰ ὄντα τὰς δυνάμεις ἔχει καθάπερ τὸ ρόδον, τὰ δὲ ξηρανθέντα καθάπερ ὁ κρόκος καὶ ὁ μελίλωτος· χλωρὰ γὰρ ὑγρότερα.
- 7.35 Τὰς μὲν οὖν φύσεις καὶ δυνάμεις τῶν ἀρωμάτων ἐκ τούτων θεωρητέον. Section 35 continues in next chapter.
- 8.1 Δοκεῖ δὲ τὸ μεγαλεῖον ἀφλέγμαντον εἶναι παντὸς τραύματος· τὸ δὲ ρόδινον ἄριστον πρὸς τὰ ὤτα. Ταῦτα δ' οὐκ ἀλόγως. Τοῦ μὲν γὰρ ἡ σύνθεσις ἐκ ῥητίνης κεκαυμένης ὥσπερ ἐλέχθη καὶ κασίας καὶ κιναμώμου καὶ σμύρνης, ἅπαντα δὲ ταῦτα στυπτικὰ καὶ ξηραντικά. Τὸ δὲ ρόδινον τοῖς ὤσιν ἀγαθὸν ὅτι ἐν ἀλσὶν ἡ ποίησις ἀναξηραίνει γὰρ καὶ ἐκθερμαίνει διὰ τοὺς ἄλλας διὸ καὶ ἡ ἀλοσάχνη ἀγαθόν. Ἀλλὰ τὸ τῆς στραγγουρίας λόγου δεῖται· καὶ γὰρ ταύτη λέγουσι μάω λιστα βοηθεῖν. Αἴτιον δ' ἂν εἴη διότι πᾶν τὸ ὑπεξάγειν μέλλον ἀναλῦσαι δεῖ πρότερον τὸ ὑπεξαχθισόμενον· τοῦτο δὲ οἱ ἄλλες ποιοῦσιν, ἡ δ' εὐωδία τὴν ὁρμὴν ἀπέδωκε.
- 8.2 Διὰ τί δὲ τὸ ἱρινον εὖοσμον μὲν οὐ ποιεῖ δὲ τὴν ὁρμὴν; ἢ διότι στυπτικὸν καὶ συνάγει τοὺς πόρους ὥστε συγκλείσει κωλύειν τὴν δίοδον; ἀλλὰ καὶ κοιλίας λυτικὴ διὰ τε τὴν θερμότητα καὶ διὰ τὸ ἀποστύφειν τοὺς ἐπὶ τὴν κύστιν πόρους· ἀποκλειομένων γὰρ τούτων εἰς τὴν κοιλίαν ἡ συρροή. Τὸ δὲ ὅλον φαρμακῶδες καὶ τὸ ἱρινον καὶ ἄλλα τῶν μύρων. Ἡ δ' αἰτία πάντων ὡς καθόλου εἶπεῖν ἐν ταῖς δυνάμεσι ταῖς εἰρημέναις ὅτι στυπτικὰ καὶ θερμαντικά· τὰ ἀρώματα γὰρ τὰ τοιαῦτα φαρμακῶδη. Ταῦτα μὲν οὖν ἔξω τῆς τέχνης.
- 8.35 Δοκεῖ δὲ τὸ μεγαλεῖον ἀφλέγμαντον εἶναι παντὸς τραύματος· τὸ δὲ ρόδινον ἄριστον πρὸς τὰ ὤτα. Ταῦτα δ' οὐκ ἀλόγως. Τοῦ μὲν γὰρ ἡ σύνθεσις ἐκ ῥητίνης κεκαυμένης ὥσπερ ἐλέχθη καὶ κασίας καὶ κιναμώμου καὶ σμύρνης, ἅπαντα δὲ ταῦτα στυπτικὰ καὶ ξηραντικά. Τὸ δὲ ρόδινον τοῖς ὤσιν ἀγαθὸν ὅτι ἐν ἀλσὶν ἡ ποίησις ἀναξηραίνει γὰρ καὶ ἐκθερμαίνει διὰ τοὺς ἄλλας διὸ καὶ ἡ ἀλοσάχνη ἀγαθόν. Ἀλλὰ τὸ τῆς στραγγουρίας λόγου δεῖται· καὶ γὰρ ταύτη λέγουσι μάω λιστα βοηθεῖν. Αἴτιον δ' ἂν εἴη διότι πᾶν τὸ ὑπεξάγειν μέλλον ἀναλῦσαι δεῖ πρότερον τὸ ὑπεξαχθισόμενον· τοῦτο δὲ οἱ ἄλλες ποιοῦσιν, ἡ δ' εὐωδία τὴν ὁρμὴν ἀπέδωκε.
- 8.36 Διὰ τί δὲ τὸ ἱρινον εὖοσμον μὲν οὐ ποιεῖ δὲ τὴν ὁρμὴν; ἢ διότι στυπτικὸν καὶ συνάγει τοὺς πόρους ὥστε συγκλείσει κωλύειν τὴν δίοδον; ἀλλὰ καὶ κοιλίας λυτικὴ διὰ τε τὴν θερμότητα καὶ διὰ τὸ ἀποστύφειν τοὺς ἐπὶ τὴν κύστιν πόρους· ἀποκλειομένων γὰρ τούτων εἰς τὴν κοιλίαν

ἡ συρροή. Τὸ δὲ ὅλον φαρμακῶδες καὶ τὸ ἴρινον καὶ ἄλλα τῶν μύρων. Ἡ δ' αἰτία πάντων ὡς καθόλου εἶπεν ἐν ταῖς δυνάμεσι ταῖς εἰρημέναις ὅτι στυπτικά καὶ θερμαντικά· τὰ ἀρώματα γὰρ τὰ τοιαῦτα φαρμακῶδη. Ταῦτα μὲν οὖν ἔξω τῆς τέχνης.

- 9.1 Κρᾶσις δὲ καὶ μίξις οὐκ ἔστιν ὠρισμένη τῶν ἀρωμάτων ὥστ' ἐκ τῶν αὐτῶν ἀεὶ χρηστὰ καὶ ὅμοια γίνεσθαι, ἀλλοῖα δὲ συμβαίνει διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῶν δυνάμεων τῶν ἐν τοῖς ἀρώμασι. Τῆς δ' ἀνωμαλίας αἰτίαι πλείους. Μία μὲν, ἥπερ καὶ τοῖς ἄλλοις καρποῖς, ἡ τοῦ ἔτους κατάστασις· αὕτη γὰρ πολυχουστέρας ὅτε δ' ἀσθεονεστέρας τὰς δυνάμεις ποιεῖ. Ἐτέρα δὲ ἐν τῇ συλλογῇ, τὸ προτερῆσαι τῆς ἀκμῆς ἢ ὑστερῆσαι· καὶ γὰρ τοῦτο οὐ μικρὸν διαφέρει. Τρίτη δ' ἡ μετὰ τὴν συλλογὴν, ὅσα χρόνου δεῖται πρὸς τὴν ἀκμὴν ὥσπερ ἐλέχθη· καὶ γὰρ ἐνταῦθ' ἐστὶ τὸ προτερεῖν καὶ ὑστερεῖν·
- 9.2 τοῦμοι των δὲ τὸ μὲν τῶν ἐτῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν, πλην εἰς τὸ εἰδέναι τὰ ποῖα σφοδροτέρας καὶ ἀσθενεστέρας ἔχει τὰς δυνάμεις· τὰ δὲ κατὰ τὰς ἀκμὰς τῆς τε συλλογῆς καὶ μετὰ τὴν συλλογὴν ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ, τῷ εἰδόντι μᾶλλον τὸ ἐπιτυγχάνειν. Ἡ μὲν οὖν γένεσις καὶ σύνθεσις τῶν μύρων ἐκ τούτων. Πολυχρονιώτατον δ' ἐστὶ τό τ' αἰγύπτιον καὶ τὸ ἴρινον καὶ τὸ ἀμαρά κινον καὶ τὸ νάρδιον, πάντων δὲ μάλιστα ἡ στακτὴ, διαμένει γὰρ ὅποσον οὖν χρόνον. Μυροπώλης δέ τις ἔφη παρ' αὐτῷ μεμενηκέναι αἰγύπτιον μὲν ὀκτῶ ἔτη, ἴρινον δὲ εἴκοσι καὶ ἔτι διαμένειν βέλτιον ὢν τῶν ἀκμαζόντων. Ἡ μὲν οὖν χρονιότης ἐν τούτοις.
- 9.3 Τὰ δ' ἄνθινα πάντα ἀσθενῇ. Συμβαίνει δὲ τοῖς ἀνθίνοις ἀκμάζειν μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν μετὰ δίμηνον, μεταβάλλειν δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐνιαυτοῦ προελθόντος καὶ περικαταλαβούσης τῆς ὥρας ἐν ἣ τὴν ἀκμὴν λαμβάνει τὸ ἄνθος. Ἀνὰ λόγον δὲ τῇ ἀσθενείᾳ καὶ τὸ εὐπέπαντα εἶναι καὶ ὅλως εὐδιάπνευστα· τὰ δ' ἐκ τῶν ριζῶν καὶ τῶν λοιπῶν χρονιώτερα· πλείων γὰρ ἡ ὁσμὴ καὶ ἰσχυροτέρα καὶ σωματωδεστέρα.
- 9.4 Διαφθείρει δὲ τὰ μύρα καὶ ὥρα θερμὴ καὶ τόπος καὶ ὁ ἥλιος ἂν τεθῶσι· διὸ καὶ οἱ μυροπῶλαι ζητοῦσι τὰς οἰκίας ὑπερώους καὶ μὴ προσηλίους ἀλλ' ὅτι μάλιστα παλίσκιους ἀφαιρεῖται γὰρ τὰς ὁσμὰς ὁ ἥλιος καὶ τὸ θερμὸν καὶ ὅλως ἐξίστησι τῆς φύσεως μᾶλλον τοῦ ψυχροῦ· τὸ δὲ ψυχρὸν καὶ ὁ πάγος εἰ καὶ ἀοσμότερον ποιεῖ διὰ τὸ συστέλλειν, ἀλλ' οὐκ ἀφαιρεῖται γε τὴν δύναμιν τελέως. Ἡ πονηρὰ γὰρ φθορὰ καθάπερ τῶν οἴνων καὶ τῶν ἄλλων χυλῶν τῷ τὸ οἰκεῖον ἀφαιρεῖσθαι θερμόν.
- 9.5 Διὸ καὶ εἰς ἀγγεῖα μολυβδᾶ ἐγχέουσι καὶ τοὺς ἀλαβάστρους ζητοῦσι τοιοῦτου λίθου· ψυχρὸν γὰρ καὶ πυκνὸν καὶ ὁ μόλυβδος καὶ ὁ λίθος ὁ τοιοῦτος· καὶ ἄριστος τοῖς μύροις ὁ μάλιστα τοιοῦτος. Ὡστε δι' ἅμφω τηροῦσι, καὶ τῷ ψυχρῷ καὶ τῷ πυκνῷ, μήτε διιέντες ἔξω τὴν ὁσμὴν μήθ' ὅλως ἐπιδεχόμενοι μηδέν. Καὶ γὰρ ἡ ἀναπνοὴ φθείρει καὶ τὸ ἔξωθεν ἐπεισιὼν καὶ ἀλλότριον· ἐπεὶ καὶ τὰ πνεύματα φθείρει καὶ καταναλίσκει καθάπερ ἐλέχθη τὰς ὁσμὰς, ἄλλως τε καὶ τὰς μὴ φυσικάς.
- 9.37 Κρᾶσις δὲ καὶ μίξις οὐκ ἔστιν ὠρισμένη τῶν ἀρωμάτων ὥστ' ἐκ τῶν αὐτῶν ἀεὶ χρηστὰ καὶ ὅμοια γίνεσθαι, ἀλλοῖα δὲ συμβαίνει διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῶν δυνάμεων τῶν ἐν τοῖς ἀρώμασι. Τῆς δ' ἀνωμαλίας αἰτίαι πλείους. Μία μὲν, ἥπερ καὶ τοῖς ἄλλοις καρποῖς, ἡ τοῦ ἔτους κατάστασις· αὕτη γὰρ πολυχουστέρας ὅτε δ' ἀσθεονεστέρας τὰς δυνάμεις ποιεῖ. Ἐτέρα δὲ ἐν τῇ συλλογῇ, τὸ προτερῆσαι τῆς ἀκμῆς ἢ ὑστερῆσαι· καὶ γὰρ τοῦτο οὐ μικρὸν διαφέρει. Τρίτη δ' ἡ μετὰ τὴν συλλογὴν, ὅσα χρόνου δεῖται πρὸς τὴν ἀκμὴν ὥσπερ ἐλέχθη· καὶ γὰρ ἐνταῦθ' ἐστὶ τὸ προτερεῖν καὶ ὑστερεῖν·
- 9.38 τοῦμοι των δὲ τὸ μὲν τῶν ἐτῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν, πλην εἰς τὸ εἰδέναι τὰ ποῖα σφοδροτέρας καὶ ἀσθενεστέρας ἔχει τὰς δυνάμεις· τὰ δὲ κατὰ τὰς ἀκμὰς τῆς τε συλλογῆς καὶ μετὰ τὴν συλλογὴν ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ, τῷ εἰδόντι μᾶλλον τὸ ἐπιτυγχάνειν. Ἡ μὲν οὖν γένεσις καὶ σύνθεσις τῶν μύρων

ἐκ τούτων. Πολυχρονιώτατον δ' ἐστὶ τό τ' αἰγύπτιον καὶ τὸ ἴρινον καὶ τὸ ἀμαρά κινον καὶ τὸ νάρδινον, πάντων δὲ μάλιστα ἡ στακτὴ, διαμένει γὰρ ὅποσονοῦν χρόνον. Μυροπώλης δέ τις ἔφη παρ' αὐτῷ μεμενηκέναι αἰγύπτιον μὲν ὀκτὼ ἔτη, ἴρινον δὲ εἴκοσι καὶ ἔτι διαμένειν βέλτιον ὢν τῶν ἀκμαζόντων. Ἡ μὲν οὖν χρονιότης ἐν τούτοις.

9.39 Τὰ δ' ἄνθινα πάντα ἀσθενῇ. Συμβαίνει δὲ τοῖς ἀνθίνους ἀκμάζειν μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν μετὰ δίμηνον, μεταβάλλειν δ' ἐπὶ τὸ χειρόν ἐνιαυτοῦ προελθόντος καὶ περικαταλαβούσης τῆς ὥρας ἐν ἧ τὴν ἀκμὴν λαμβάνει τὸ ἄνθος. Ἀνὰ λόγον δὲ τῇ ἀσθενείᾳ καὶ τὸ εὐπέπαντα εἶναι καὶ ὅλως εὐδιάπνευστα· τὰ δ' ἐκ τῶν ῥιζῶν καὶ τῶν λοιπῶν χρονιώτερα· πλείων γὰρ ἡ ὁσμὴ καὶ ἰσχυροτέρα καὶ σωματωδεστέρα.

9.40 Διαφθείρει δὲ τὰ μύρα καὶ ὥρα θερμὴ καὶ τόπος καὶ ὁ ἥλιος ἂν τεθῶσι· διὸ καὶ οἱ μυροπῶλαι ζητοῦσι τὰς οἰκίας ὑπερώους καὶ μὴ προσηλίους ἀλλ' ὅτι μάλιστα παλισκίους· ἀφαιρεῖται γὰρ τὰς ὁσμάς ὁ ἥλιος καὶ τὸ θερμὸν καὶ ὅλως ἐξίστησι τῆς φύσεως μᾶλλον τοῦ ψυχροῦ· τὸ δὲ ψυχρὸν καὶ ὁ πάγος εἰ καὶ ἀοσμότερον ποιεῖ διὰ τὸ συστέλλειν, ἀλλ' οὐκ ἀφαιρεῖται γε τὴν δύναμιν τελέως. Ἡ πονηρὰ γὰρ φθορὰ καθάπερ τῶν οἴνων καὶ τῶν ἄλλων χυλῶν τῷ τὸ οἰκεῖον ἀφαιρεῖσθαι θερμόν.

9.41 Διὸ καὶ εἰς ἀγγεῖα μολυβδᾶ ἐγχέουσι καὶ τοὺς ἀλαβάστρους ζητοῦσι τοιοῦτου λίθου· ψυχρὸν γὰρ καὶ πυκνὸν καὶ ὁ μόλυβδος καὶ ὁ λίθος ὁ τοιοῦτος· καὶ ἄριστος τοῖς μύροις ὁ μάλιστα τοιοῦτος. Ὡστε δι' ἅμφω τηροῦσι, καὶ τῷ ψυχρῷ καὶ τῷ πυκνῷ, μήτε διέντες ἔξω τὴν ὁσμὴν μήθ' ὅλως ἐπιδεχόμενοι μηδέν. Καὶ γὰρ ἡ ἀναπνοὴ φθείρει καὶ τὸ ἔξωθεν ἐπεισιὸν καὶ ἀλλότριον· ἐπεὶ καὶ τὰ πνεύματα φθείρει καὶ καταναλίσκει καθάπερ ἐλέχθη τὰς ὁσμάς, ἄλλως τε καὶ τὰς μὴ φυσικάς.

10.1 Κεφαλαλγὴ δὲ τῶν μὲν πολυτελῶν τὸ ἀμαράκινον καὶ τὸ νάρδινον καὶ μεγαλεῖον, τῶν δ' εὐτελῶν ὅλως μὲν τὰ πλεῖστα μάλιστα δὲ τὸ δάφνινον. Ἐλαφρότατα δὲ τὸ ῥόδινον καὶ ἡ κύπρος, ἃ καὶ τοῖς ἀνδράσι μάλιστα ἀρμόττειν δοκεῖ, καὶ πρὸς τούτοις τὸ κρίνον· ταῖς δὲ γυναιξὶν ἡ στακτὴ καὶ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ αἰγύπτιον καὶ τὸ ἀμαράκινον καὶ τὸ νάρδινον· διὰ γὰρ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ πάχος οὐκ εὐαπόπνοα οὐδ' εὐαφαίρετα· ζητοῦσι γὰρ τὰ χρόνια.

10.2 Ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν ἀσθενῇ τὰ δ' ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρότερα τὰ ἀπὸ τῶν ῥιζῶν καὶ τὰ ἄλλα τὰ προειρημένα, διὰ τοῦτο τὰ μὲν ἄνθινα μὴ τριβόμενα εὐοσμότερα, τὰ δ' ἀπὸ τῶν ῥιζῶν καὶ τὰ λοιπὰ τριβόμενα· τὰ μὲν γὰρ διαπνεῖται τε καὶ ἅμα διαθερμαίνόμενα διὰ τὴν τρίψιν ἐξίσταται καὶ ἀλλοιοῦται τὰ δὲ διὰ τὴν ἰσχὺν ὥσπερ ἀνοιγμένων τινῶν πόρων ἐκ τῆς τρίψεως ἐμφανεστέραν ποιεῖ τὴν ὁσμὴν.

10.3 Ὅ καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ῥιζῶν καὶ ὅλως τῶν στερεῶν συμβαίνει καθάπερ ἐλέχθη. Κατὰ δὲ τῶν ἀνθῶν ἐναντίως ὥστε ἡκολούθηκεν ἐκάτερα τῇ ἀρχῇ. Τὰ δ' ἐκ τῆς σμύρνης εὐλογώτατα δι' ἅμφω· καὶ γὰρ μίγνυται μᾶλλον καὶ ἡ θερμότης ἢ τῆς τρίψεως οὐκ ἀλλοτρία μαλακὴ τις οὖσα· καὶ γὰρ ἡ σμύρνα ζητεῖ τινα πύρωσιν. Ἀπλῶς δὲ πᾶν τὸ πολυόδομον ἄντ' εὐῶδες ἄντε κακῶδες ἄντ' ὁξὺ ἄντ' ὅποιοινοῦν τυγχάνη κινούμενον ἐμφανέστερον· τότε γὰρ ὥσπερ ἐνεργεία ἀναμίγνυται μᾶλλον τῷ ἀέρι. Τῶν δὲ μύρων τὸ αἰγύπτιον καὶ ἡ στακτὴ καὶ εἴ τι ἄλλο πολυόδομον καὶ μιγνύμενα τῷ οἴνῳ τῷ εὐώδει ἡδίω· παραιρεῖται γὰρ ἡ βαρύτης αὐτῶν· ἐπεὶ καὶ ἡ σμύρνη αὐτὴ πρὸς τὴν ἀναθυμίασιν βρεχθεῖσα ἐν τῷ γλυκεῖ καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον ἐλέχθη.

10.4 Πρὸς δὲ τὰς δυνάμεις σκοπούμενοις δόξειεν ἂν ἄτοπον εἶναι τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τοῦ ῥοδίνου· κουφότατον γὰρ ὢν καὶ ἀσθενέστατον ἀφανίζει τὰς τῶν ἄλλων ὁσμάς ὅταν προμυρισθῶσι· διὸ καὶ οἱ μυροπῶλαι τοὺς ἐπιδιστάζοντας καὶ μὴ ὠνουμένους παρ' αὐτῶν ἐπιμυρίζουσι τούτῳ πρὸς τὸ μὴ αἰσθάνεσθαι τὰ παρὰ τῶν ἄλλων. Αἴτιον δ' ὅτι λεπτότατον ὢν καὶ προσφιλὲς τῇ

αἰσθήσει διὰ τὴν κουφότητα μάλιστα διικνεῖται καὶ συμπληροῖ τοὺς πόρους, ὥσθ' ἡ αἴσθησις κατειλημμένη καὶ πλήρης οὕσα κρίνειν ἀδυνατεῖ.

10.5 Δύο γάρ εἰσι τρόποι τάχα δὲ τρεῖς οἱ κωλύοντες τὴν κρίσιν. Εἷς μὲν ὁ νῦν εἰρημένος· ἄλλος δ' ὁ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν ὥσπερ μεθύσκων τὴν αἴσθησιν καὶ καρηβαρᾶν ποιῶν. Τρίτος δ' ὅταν προκαταληφθῇ τῷ βελτίονι· τὸ γὰρ ἐπεισάγειν τὸ χεῖρον οὐ ῥάδιον· οὐ δέχεται γὰρ ἡ αἴσθησις ὥσπερ οὐδ' ἐπὶ τῶν χυλῶν καὶ ὅλως τῶν κατὰ τὴν τροφήν.

10.6 Κατισχναίνειν δὲ δοκεῖ τὸ ῥόδον καὶ τὴν σύνθετον ὁσμήν· ὅταν γὰρ ἀκμάζη τὸ ἄνθος ῥοδίζουσι τὰς συνθέσεις, ἀνοιγόμεναι δ' ἐξόζουσι τούτου μόνου καὶ μάλιστα. Παύεται δὲ ταχὺ καὶ λήγει διὰ τὴν ἀσθενεῖαν καὶ λεπτότητα δι' ἣν καὶ ἐξόζει τῶν ἄλλων· λεπτή γὰρ οὕσα ἡ ἀναπνοὴ καὶ ἡθροισμένη τῇ κατακλείσει προτερεῖ τε τῶν λοιπῶν καὶ διαδίδεται πανταχοῦ. Διὰ ταῦτο δὲ τοῦτο καὶ ἀπολήγει ταχὺ καὶ κατακρατεῖται πάλιν· ἀσθενεῖ γὰρ τὸ λεπτὸν καὶ μαλακόν.

10.7 Ποιοῦσι δέ τινες τοῦτο καὶ τῶν οἴνων ὥστε προποθέντες ἀφανίζειν τὴν τῶν ἄλλων ἡδονήν. Ἔνιοι δ' ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι ῥαδίως τοὺς ἄλλους ὥσπερ ὁ Ἐρυθραίας ἀλυκός τις ὢν καὶ μαλακός. Τὴν αἰτίαν δὲ πειρατέον ἐκ τῶν ὁμοίων λαμβάνειν· ἔχει δὲ τοῦτ' ἴδιον τὸ ῥόδιον ὥσπερ σχεδὸν καὶ μικρῷ πρότερον εἴρηται· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα πάντ' ἢ τὰ πλεῖστα κεφαλαλγῇ, τοῦτο δ' ὥσπερ ἐλέχθη λυτικὸν καὶ βάρους καὶ ἀλγηδόνοσ καὶ τῆς ἀπὸ τῶν μύρων.

10.8 Ἡ δ' αἰτία φανερά διὰ τῶν προεῖρημένων εἴπερ ἐπικρατεῖ καὶ διαδύεται πανταχοῦ. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' ὅσα κεφαλαλγῇ βαρέα διὰ τὸ ἐκ τοιούτων συγκεῖσθαι τὰ μὲν ῥιζῶν τὰ δ' ὀπῶν· τοῦτο δὲ καὶ τῇ ὁσμῇ ἐλαφρόν καὶ τῇ θερμότητι σύμμετρον εἰς τὸ συμπεῖσαι καὶ διανοῖξαι τοὺς πόρους. Οἱ γὰρ δὴ πόνοι τῆς κεφαλῆς ἢ καθυγραινομένης ἢ πνευματουμένης τῷ ἐναπολαμβάνεσθαι, ὥστε τὸ μὲν ἐκκρίναι δεῖ τὸ δὲ πέψαι ἢ ἀφελεῖν.

10.9 Πρὸς ἅπαντα δὲ ἡ θερμότης χρήσιμον καὶ εἰς ἀφαίρεσιν καὶ ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ πέττειν καὶ διανοίγειν τοὺς πόρους, εἰς ἃ συμβάλλεται τὸ ἐν τῷ ἀλὶ πεποιῆσθαι· καὶ γὰρ ἀναστομοῦσι καὶ διαθερμαίνουσιν οἱ ἄλεις. Ἡ δ' εὐοσμία καὶ ὁρμήν τινα ποιεῖ πρὸς τὴν κίνησιν. Ἀγαθὸν δὲ καὶ δοκεῖ πρὸς τοὺς κόπους εἶναι τῇ θερμότητι σύμμετρον ὃν καὶ τῇ κουφότητι καὶ τῇ διαδύσει πρὸς τοὺς ἐντὸς πορους· ὡς δὲ τινές φασιν οὐχ ἥττον ἡ κύπρος ἔτι τούτου· μαλακὴ γὰρ ἡ ὁσμὴ καὶ προσφιλὴς τῷ χρωτὶ καὶ ἡ ταύτης. Καὶ ταῦτα μὲν καὶ τὰ ὅμοια τούτοις ὥσπερ ἴδια ἂν εἴη.

10.42 Κεφαλαλγῇ δὲ τῶν μὲν πολυτελῶν τὸ ἀμαράκινον καὶ τὸ νάρδιον καὶ μεγαλεῖον, τῶν δ' εὐτελῶν ὅλως μὲν τὰ πλεῖστα μάλιστα δὲ τὸ δάφνινον. Ἐλαφρότατα δὲ τὸ ῥόδιον καὶ ἡ κύπρος, ἃ καὶ τοῖς ἀνδράσι μάλιστα ἀρμόττειν δοκεῖ, καὶ πρὸς τούτοις τὸ κρίνον· ταῖς δὲ γυναιξὶν ἡ στακτὴ καὶ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ αἰγύπτιον καὶ τὸ ἀμαράκινον καὶ τὸ νάρδιον· διὰ γὰρ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ πάχος οὐκ εὐαπόπνοα οὐδ' εὐαφαίρετα· ζητοῦσι γὰρ τὰ χρόνια.

10.43 Ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν ἀσθενῇ τὰ δ' ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρότερα τὰ ἀπὸ τῶν ῥιζῶν καὶ τὰ ἄλλα τὰ προεῖρημένα, διὰ τοῦτο τὰ μὲν ἄνθινα μὴ τριβόμενα εὐοσμότερα, τὰ δ' ἀπὸ τῶν ῥιζῶν καὶ τὰ λοιπὰ τριβόμενα· τὰ μὲν γὰρ διαπνεῖται τε καὶ ἅμα διαθερμαίνόμενα διὰ τὴν τρίψιν ἐξίσταται καὶ ἀλλοιοῦται τὰ δὲ διὰ τὴν ἰσχὺν ὥσπερ ἀνοιγμένων τινῶν πόρων ἐκ τῆς τρίψεως ἐμφανεστέρναν ποιεῖ τὴν ὁσμήν.

10.44 Ὁ καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ῥιζῶν καὶ ὅλως τῶν στερεῶν συμβαίνει καθάπερ ἐλέχθη. Κατὰ δὲ τῶν ἀνθῶν ἐναντίως ὥστε ἡκολούθηκεν ἐκάτερα τῇ ἀρχῇ. Τὰ δ' ἐκ τῆς σμύρνης εὐλογώτατα δι' ἄμφω· καὶ γὰρ μίγνυται μᾶλλον καὶ ἡ θερμότης ἢ τῆς τρίψεως οὐκ ἄλλοτρία μαλακὴ τις οὕσα· καὶ γὰρ ἡ σμύρνα ζητεῖ τινα πύρωσιν. Ἀπλῶς δὲ πᾶν τὸ πολυόδομον ἄντ' εὐώδες ἄντε κακῶδες ἄντ' ὀξὺ ἄντ' ὁποιοοῦν τυγχάνη κινούμενον ἐμφανεστέρον· τότε γὰρ ὥσπερ ἐνεργεῖα ἀναμίγνυται μᾶλλον τῷ ἀέρι. Τῶν δὲ μύρων τὸ αἰγύπτιον καὶ ἡ στακτὴ καὶ εἴ τι ἄλλο πολυόδομον καὶ μιγνύμενα τῷ οἴνῳ τῷ εὐώδει ἡδῶ· παραιρεῖται γὰρ ἡ βαρύτερος αὐτῶν· ἐπεὶ καὶ

ἡ σύμρνη αὐτὴ πρὸς τὴν ἀναθυμίασιν βρεχθεῖσα ἐν τῷ γλυκεῖ καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον ἐλέχθη.

- 10.45 Πρὸς δὲ τὰς δυνάμεις σκοπούμενοις δόξειεν ἂν ἄτοπον εἶναι τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τοῦ ῥοδίνου· κουφότατον γὰρ ὄν καὶ ἀσθενέστατον ἀφανίζει τὰς τῶν ἄλλων ὁσμὰς ὅταν προμυρισθῶσι· διὸ καὶ οἱ μυροπῶλαι τοὺς ἐπιδιστάζοντας καὶ μὴ ὠνουμένους παρ' αὐτῶν ἐπιμυρίζουσι τούτῳ πρὸς τὸ μὴ αἰσθάνεσθαι τὰ παρὰ τῶν ἄλλων. Αἴτιον δ' ὅτι λεπτότατον ὄν καὶ προσφιλὲς τῇ αἰσθήσει διὰ τὴν κουφότητα μάλιστα διικνεῖται καὶ συμπληροῖ τοὺς πόρους, ὥσθ' ἡ αἰσθησις κατειλημμένη καὶ πλήρης οὖσα κρίνειν ἀδυνατεῖ.
- 10.46 Δύο γὰρ εἰσι τρόποι τάχα δὲ τρεῖς οἱ κωλύοντες τὴν κρίσιν. Εἷς μὲν ὁ νῦν εἰρημένος ἄλλος δ' ὁ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν ὥσπερ μεθύσκων τὴν αἰσθησιν καὶ καρηβαρᾶν ποιῶν. Τρίτος δ' ὅταν προκαταληφθῇ τῷ βελτίονι· τὸ γὰρ ἐπεισάγειν τὸ χεῖρον οὐ ῥάδιον· οὐ δέχεται γὰρ ἡ αἰσθησις ὥσπερ οὐδ' ἐπὶ τῶν χυλῶν καὶ ὅλως τῶν κατὰ τὴν τροφήν.
- 10.47 Κατισχναίνειν δὲ δοκεῖ τὸ ῥόδον καὶ τὴν σύνθετον ὁσμήν· ὅταν γὰρ ἀκμάζη τὸ ἄνθος ῥοδίζουσι τὰς συνθέσεις, ἀνοιγόμεναι δ' ἐξόζουσι τούτου μόνου καὶ μάλιστα. Παύεται δὲ ταχὺ καὶ λήγει διὰ τὴν ἀσθένειαν καὶ λεπτότητα δι' ἣν καὶ ἐξόζει τῶν ἄλλων· λεπτὴ γὰρ οὖσα ἡ ἀναπνοὴ καὶ ἡθροισμένη τῇ κατακλείσει προτερεῖ τε τῶν λοιπῶν καὶ διαδίδεται πανταχοῦ. Διὰ ταῦτό δὲ τοῦτο καὶ ἀπολήγει ταχὺ καὶ κατακρατεῖται πάλιν· ἀσθενεῖ γὰρ τὸ λεπτὸν καὶ μαλακόν.
- 10.48 Ποιοῦσι δὲ τινες τοῦτο καὶ τῶν οἴνων ὥστε προποθέντες ἀφανίζουν τὴν τῶν ἄλλων ἡδονήν. Ἔνιοι δ' ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι ῥαδίως τοὺς ἄλλους ὥσπερ ὁ Ἐρυθραίας ἀλυκός τις ὢν καὶ μαλακός. Τὴν αἰτίαν δὲ πειρατέον ἐκ τῶν ὁμοίων λαμβάνειν· ἔχει δὲ τοῦτ' ἴδιον τὸ ῥοδίνον ὥσπερ σχεδὸν καὶ μικρῷ πρότερον εἴρηται· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα πάντ' ἢ τὰ πλεῖστα κεφαλαλγῇ, τοῦτο δ' ὥσπερ ἐλέχθη λυτικὸν καὶ βάρους καὶ ἀλγηδόνοσ καὶ τῆς ἀπὸ τῶν μύρων.
- 10.49 Ἡ δ' αἰτία φανερά διὰ τῶν προεῖρημένων εἴπερ ἐπικρατεῖ καὶ διαδύεται πανταχοῦ. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' ὅσα κεφαλαλγῇ βαρέα διὰ τὸ ἐκ τοιούτων συγκεῖσθαι τὰ μὲν ῥιζῶν τὰ δ' ὀπῶν· τοῦτο δὲ καὶ τῇ ὁσμῇ ἐλαφρόν καὶ τῇ θερμότητι σύμμετρον εἰς τὸ συμπέσαι καὶ διανοῖξαι τοὺς πόρους. Οἱ γὰρ δὴ πόνοι τῆς κεφαλῆς ἢ καθυγραιομένης ἢ πνευματουμένης τῷ ἐναπολαμβάνεσθαι, ὥστε τὸ μὲν ἐκκρίναι δεῖ τὸ δὲ πέψαι ἢ ἀφελεῖν.
- 10.50 Πρὸς ἅπαντα δὲ ἡ θερμότης χρήσιμον καὶ εἰς ἀφαίρεσιν καὶ ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ πέττειν καὶ διανοίγειν τοὺς πόρους, εἰς ἃ συμβάλλεται τὸ ἐν τῷ ἀλὶ πεποιῆσθαι· καὶ γὰρ ἀναστομοῦσι καὶ διαθερμαίνουσιν οἱ ἄλλες. Ἡ δ' εὐοσμία καὶ ὁρμήν τινα ποιεῖ πρὸς τὴν κίνησιν. Ἀγαθὸν δὲ καὶ δοκεῖ πρὸς τοὺς κόπους εἶναι τῇ θερμότητι σύμμετρον ὄν καὶ τῇ κουφότητι καὶ τῇ διαδύσει πρὸς τοὺς ἐντὸς πόρους· ὡς δὲ τινὲς φασιν οὐχ ἥττον ἢ κύπρος ἔτι τούτου· μαλακὴ γὰρ ἡ ὁσμὴ καὶ προσφιλεῖς τῷ χρωτὶ καὶ ἡ ταύτης. Καὶ ταῦτα μὲν καὶ τὰ ὅμοια τούτοις ὥσπερ ἴδια ἂν εἴη.
- 11.1 Τοῦ ῥοδίνου δὲ αἱ μίξεις καὶ ἐν ταῖς ὁσμαῖς καὶ ἐν τοῖς χυμοῖς ἐὰν ἡρμοσμένοι τυγχάνωσιν ἔχουσί τινα χρεῖαν, αἱ μὲν ἀφαιροῦσαι τὴν βαρύτητα καὶ τὴν ἰσχύν, αἱ δ' εὐοδμίαν τινα αἱ δὲ γλυκύτητα ἐμποιοῦσαι καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν οἴνων. Καὶ γὰρ ὁ ἐν θάσῳ ὁ ἐν τῷ πρυτανείῳ διδόμενος, θαυμαστός τις ὡς ἔοικε τὴν ἡδονήν, ἡρτυμένος ἐστίν· ἐμβάλλουσι γὰρ εἰς τὸ κεράμιον σταῖς μέλιτι φυράσαντες, ὥστε τὴν μὲν ὁσμήν ἀπ' αὐτοῦ, τὴν δὲ γλυκύτητα ἀπὸ τοῦ σταιτὸς λαμβάνειν τὸν οἶνον.
- 11.2 Συμβαίνειν δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὰς τῶν οἴνων μίξεις· οἶον ἐάν τις κεράση σκληρὸν καὶ εὖοσμον μαλακῷ καὶ ἀόσμῳ, καθάπερ τὸν ἡρακλεώτην καὶ τὸν ἐρυθραῖον, τοῦ μὲν τὴν μαλακότητα τοῦ δὲ τὴν εὐοσμίαν παρεχομένου· συμπίπτει γὰρ ἅμα τὰ κακὰ ἀλλήλων ἀφανίζει τῇ μαο λακότητι θατέρου. Πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας οἱ ἔμπειροι λέγουσι καὶ ἴσασι μίξεις. Ὁ καὶ ἐπὶ τῶν

ὁσμῶν εὐλογον συμβαίνειν καὶ ἐπὶ τῶν χρωμάτων ἄν τις λαμβάνῃ τὰς ἀρμοττούσας μίξεις.
Τοῦτο μὲν οὖν ἴδιον τοῦ ῥοδίνου.

11.3 Τὸ δὲ κοινὸν ἐπὶ πάντων ἀπόρημα τί δὴ ποτε ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς χειρὸς ἥδιστα φαίνεται, διὸ καὶ οἱ μυροπῶλαι τοῦτο μυρίζουσι τὸ μέρος. Τὴν δ' αἰτίαν ἐκ τοῦ ἐναντίου ληπτέον ὅτι τὸ θερμὸν ἐξίστησι καὶ ἄλλοιοι· ταχεῖα δ' ἤδη ἢ αἴσθησις τοῖς μύροις ἀναμιγνυμένοις τῷ χρωτί.

11.4 Ἀπορεῖται δὲ δίοτι οἱ μὴ εἰωθότες μυρίζεσθαι μᾶλλον ἐξόζουσι τῶν συνεχῶς μυριζομένων· εἴη μὲν γὰρ ἂν λέγειν καὶ ὅτι φαντασίαι καὶ οὐκ ἀλήθειαι διὰ τὸ μὴ εἰωθός· εἰ δ' οὖν καὶ ἀληθὲς ἔοικε τὸ μὲν οἶον συναναμίγνυσθαι πλείοσιν ὁσμαῖς ἑτέροις ὕφ' ὧν ἀμαυροῦται, συγκαθ' ταμιγνυμένου καὶ τοῦ χρωτὸς, τὸ δὲ ὥσπερ ἀκέραιον δέχεσθαι τὸ μανὸν καὶ ἐκφαίνειν τῇ αἰσθήσει χροινιζόμενον. Εἴη δ' ἂν καὶ ἐναντίως λαβεῖν ὡς ἦττον δεχομένου διὰ τὸ ἀσύνηθες, βραδύτερον δ' ἀναμιγνύμενα πλείω χρόνον ἐξόζειν. Καὶ τοῦτο μὲν ἔλαττον καὶ οὐ φανερώς ὁμολογούμενον.

11.5 Ἄπτεται δὲ μάλιστα τοῦ χρωτὸς καὶ κεφαλῆς καὶ τῶν ἄλλων καὶ πλείστον χρόνον ἐμμένει τὰ ἰσχυρότατα ταῖς ὁσμαῖς, οἶον μεγαλεῖον, αἰγύπτιον, ἀμαράκινον· τὰ δ' ἀσθενῆ καὶ οὐ πολυόδμα κούφην ἔχοντα τὴν ἀναπνοὴν ταχεῖαν ποιεῖ καὶ τὴν ἀπόλειψιν, ὥσπερ τὸ τε ῥόδιον καὶ ἡ κύπρος.

11.6 Ἔνια δὲ καὶ εἰς τὴν ὑστεραίαν οὐ χειρὸν ὄζει, διαπεπνευκυίας εἴ τις ἐνὴν βαρύτης. Τὰ δὲ καὶ ὅλως ἔμμονα μᾶλλον ὥσπερ ἡ νάρδος καὶ τὸ ἶρινον, πάντων δὲ μάλιστα τὰ ἰσχυρότατα. Καὶ τὰ μὲν ἔν τε τοῖς λουτροῖς καὶ τῇ ἀνέσει διατηρεῖ πῶς τὴν ὁσμὴν ἢ οὐ συγκακύνει· τὰ δὲ κακυνόμενα πλείω ποιεῖ δυσωδίαν αὐτῶν τῶν ἰδρώτων ὡς ἂν σήψεως τινος ἢ διαφθορᾶς γινομένης. Καὶ τὰ μὲν περὶ τῆς τῶν μύρων ποιήσεως τε καὶ δυνάμεως ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.

11.51 Τοῦ ῥοδίνου δὲ αἱ μίξεις καὶ ἐν ταῖς ὁσμαῖς καὶ ἐν τοῖς χυμοῖς ἐὰν ἡρμοσμένοι τυγχάνωσιν ἔχουσιν τινὰ χρεῖαν, αἱ μὲν ἀφαιροῦσαι τὴν βαρύτητα καὶ τὴν ἰσχὺν, αἱ δ' εὐοδμίαν τινὰ αἱ δὲ γλυκύτητα ἐμποιοῦσαι καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν οἴνων. Καὶ γὰρ ὁ ἐν θάσῳ ὁ ἐν τῷ πρυτανείῳ διδόμενος, θαυμαστός τις ὡς ἔοικε τὴν ἡδονὴν, ἡρτυμένος ἐστίν· ἐμβάλλουσι γὰρ εἰς τὸ κεράμιον σταῖς μέλιτι φυράσαντες, ὥστε τὴν μὲν ὁσμὴν ἀπ' αὐτοῦ, τὴν δὲ γλυκύτητα ἀπὸ τοῦ σταιτὸς λαμβάνειν τὸν οἶνον.

11.52 Συμβαίνειν δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὰς τῶν οἴνων μίξεις· οἶον ἐὰν τις κεράσῃ σκληρὸν καὶ εὖοσμον μαλακῶ καὶ ἀόσμῳ, καθάπερ τὸν ἡρακλεώτην καὶ τὸν ἐρυθραῖον, τοῦ μὲν τὴν μαλακότητα τοῦ δὲ τὴν εὖοσμίαν παρεχομένου· συμπίπτει γὰρ ἅμα τὰ κακὰ ἀλλήλων ἀφανίζειν τῇ μαο λακότητι θατέρου. Πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας οἱ ἔμπειροι λέγουσι καὶ ἴσασι μίξεις. Ὁ καὶ ἐπὶ τῶν ὁσμῶν εὐλογον συμβαίνειν καὶ ἐπὶ τῶν χρωμάτων ἄν τις λαμβάνῃ τὰς ἀρμοττούσας μίξεις. Τοῦτο μὲν οὖν ἴδιον τοῦ ῥοδίνου.

11.53 Τὸ δὲ κοινὸν ἐπὶ πάντων ἀπόρημα τί δὴ ποτε ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς χειρὸς ἥδιστα φαίνεται, διὸ καὶ οἱ μυροπῶλαι τοῦτο μυρίζουσι τὸ μέρος. Τὴν δ' αἰτίαν ἐκ τοῦ ἐναντίου ληπτέον ὅτι τὸ θερμὸν ἐξίστησι καὶ ἄλλοιοι· ταχεῖα δ' ἤδη ἢ αἴσθησις τοῖς μύροις ἀναμιγνυμένοις τῷ χρωτί.

11.54 Ἀπορεῖται δὲ δίοτι οἱ μὴ εἰωθότες μυρίζεσθαι μᾶλλον ἐξόζουσι τῶν συνεχῶς μυριζομένων· εἴη μὲν γὰρ ἂν λέγειν καὶ ὅτι φαντασίαι καὶ οὐκ ἀλήθειαι διὰ τὸ μὴ εἰωθός· εἰ δ' οὖν καὶ ἀληθὲς ἔοικε τὸ μὲν οἶον συναναμίγνυσθαι πλείοσιν ὁσμαῖς ἑτέροις ὕφ' ὧν ἀμαυροῦται, συγκαθ' ταμιγνυμένου καὶ τοῦ χρωτὸς, τὸ δὲ ὥσπερ ἀκέραιον δέχεσθαι τὸ μανὸν καὶ ἐκφαίνειν τῇ αἰσθήσει χροινιζόμενον. Εἴη δ' ἂν καὶ ἐναντίως λαβεῖν ὡς ἦττον δεχομένου διὰ τὸ ἀσύνηθες, βραδύτερον δ' ἀναμιγνύμενα πλείω χρόνον ἐξόζειν. Καὶ τοῦτο μὲν ἔλαττον καὶ οὐ φανερώς ὁμολογούμενον.

11.55

Ἄπτεται δὲ μάλιστα τοῦ χρωτὸς καὶ κεφαλῆς καὶ τῶν ἄλλων καὶ πλεῖστον χρόνον ἐμμένει τὰ ἰσχυρότατα ταῖς ὁσμαῖς, οἷον μεγαλεῖον, αἰγύπτιον, ἀμαράκινον· τὰ δ' ἀσθενῆ καὶ οὐ πολυόδμα κούφην ἔχοντα τὴν ἀναπνοὴν ταχεῖαν ποιεῖ καὶ τὴν ἀπόλειψιν, ὥσπερ τό τε ῥόδιον καὶ ἡ κύπρος.

- 11.56 Ἦνια δὲ καὶ εἰς τὴν ὑστεραίαν οὐ χεῖρον ὄζει, διαπεπνευκυίας εἴ τις ἐνῆν βαρύτης. Τὰ δὲ καὶ ὅλως ἔμμονα μᾶλλον ὥσπερ ἡ νάρδος καὶ τὸ ἵρινον, πάντων δὲ μάλιστα τὰ ἰσχυρότατα. Καὶ τὰ μὲν ἔν τε τοῖς λουτροῖς καὶ τῇ ἀνέσει διατηρεῖ πῶς τὴν ὁσμὴν ἢ οὐ συγκακύνει· τὰ δὲ κακυνόμενα πλείω ποιεῖ δυσωδίαν αὐτῶν τῶν ἰδρώτων ὡς ἂν σήψεως τινος ἢ διαφθορᾶς γινομένης. Καὶ τὰ μὲν περὶ τῆς τῶν μύρων ποιήσεως τε καὶ δυνάμεως ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.
- 12.1 Τὰ δὲ περὶ τὴν τῶν ξηρῶν μίξιν ἐξ ὧν τὰ διαπάσματα καὶ αἱ συνθέσεις οὐκ ἔτι ζητεῖ μίξιν τῶνδὲ τινων ὠρισμένων ἀλλ' ὅσῳ ἂν τις πλείω καὶ ποικιλώτερα μίξῃ τοσοῦτω καὶ ἡ ὁσμὴ λαμπροτέρα καὶ ἡδίων, ὥσπερ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀρωμάτων τῶν προχείρων· εἰς ταῦτο γὰρ μιγνύντες ἅπαντα χρῶνται. Ζητοῦσι δ' ἐν τούτοις καὶ σπεύδουσιν ὥστε μὴ ἐνὸς ἀλλὰ πάντων κοινήν τινα τὴν ὁσμὴν εἶναι. Διὸ καὶ ἀνοίγοντες διὰ τινων ἡμερῶν τὸ ἐξόζον ἐξαιροῦσιν ἀεὶ καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐλάττω μιγνύουσιν ὥσπερ τὰ δ' ὅλως οὐ μιγνύουσιν ὥσπερ τὸ ἐρυσίσηκτρον ὑπὲρ οὗ καὶ ἀρτίως ἐλέχθη.
- 12.2 Βρέχουσι δὲ συντιθέντες τῷ οἴνῳ τῷ εὐώδει ἔοικε δ' οὗν χρήσιμος εἶναι πρὸς τὰς εὐοσμίας εἴ γε καὶ οἱ μυρεψοὶ χρῶνται. Μένουσι δὲ πολὺν χρόνον αἱ συνθέσεις. Ἡ δὲ χρῆσις τούτων μὲν εἰς τὴν τῶν ἱματίων ὁσμὴν τῶν δὲ διαπασμάτων εἰς τὴν στρωμνὴν ὅπως πρὸς τὸν χρῶτα προσπίπτῃ· καὶ γὰρ ἅπτεται μᾶλλον καὶ ἐμμονώτερον τοῦτο καὶ ὥσπερ ἀντ' ἐκείνου τοῦτο ποιοῦσιν. Οἱ δὲ πρότερον ἐνέβαλον οἴνῳ καταβρέχοντες εὐώδει πρὸς τὸ παραιρεῖσθαι τὴν ὁσμὴν, ἔνια δὲ καὶ μελικράτῳ καὶ οἴνῳ μιγνύντες ἀνέδευον, τὰ δὲ καὶ αὐτῷ τῷ μελικράτῳ. Τὸ γὰρ ὅλον ἄμφω ταῦτα συνεργεῖ πρὸς εὐοσμίαν. Διαμένουσι δὲ αἱ συνθέσεις. Φανερόν δ' ἐκ τούτων ὅπερ καὶ πρότερον ἐλέχθη διότι τὰ ξηρὰ καὶ εὐοσμότερα πρὸς ἄλληλα μιχθέντα ταῖς ὁσμαῖς.
- 12.3 (59 (61)) Εὐλόγως δὲ τὰ μύρα φαρμακώδη διὰ τὴν τῶν ἀρωμάτων δύναμιν· καὶ γὰρ τὰ ἀρώματα τοιαῦτα. Δηλοῖ δὲ τὰ τε καταπλάσματα καὶ ἃ δὴ τινες μαλάγματα καλοῦσιν οἷας ἀποδείκνυται δυνάμεις τὰ τε φύματα καὶ τὰ ἀποστήματα διαχέοντα καὶ ἄλλα πλείω τῶν κατὰ τὸ σῶμα διαλλοιοῦντα ἐπιπολῆς μὲν ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν βάθει οἷον ἂν τις καταπλάσῃ τὰ ὑποχόνδρια καὶ τὸ στήθος εὐθὺς σὺν τοῖς ἐρυγμοῖς ἀποδίδωσιν εὐώδεις τὰς ὁσμάς.
- 12.4 (60 (62)) Ἦνια δὲ καὶ εἰς οὕρησιν ἄγει συνεξόζειν ποιοῦντα αὐτά. Ἔτι δὲ τούτου μεῖζον ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἂν τις καταπλάσῃ δίδωσι τὴν ὁσμὴν εἰς τὰ οὔρα τὰ ἀπὸ τῶν ἀρωμάτων. Ἐπεὶ γε κοιλίαν κινεῖ καὶ ἡ ἴρις ὥσπερ ἐλέχθη. Πάντα δὲ ταῦτα ποιεῖ καθάπερ πολλάκις εἴρηται διὰ τὸ τὰ φύσει στρυφνὰ καὶ ὑπόπικρα θερμαντικὰ καὶ εὐδίοδα πρὸς τοὺς πόρους εἶναι. Τμητικὰ γὰρ ὄντα καὶ θερμαντικὰ καὶ στύφειν ἅμα καὶ θερμαίνειν δυνάμενα καὶ ἐξάγειν καὶ ἐκπέττειν δύναται καὶ τὸ ὅλον ἀλλοιοῦν καὶ μεταβάλλειν.
- 12.57 Τὰ δὲ περὶ τὴν τῶν ξηρῶν μίξιν ἐξ ὧν τὰ διαπάσματα καὶ αἱ συνθέσεις οὐκ ἔτι ζητεῖ μίξιν τῶνδὲ τινων ὠρισμένων ἀλλ' ὅσῳ ἂν τις πλείω καὶ ποικιλώτερα μίξῃ τοσοῦτω καὶ ἡ ὁσμὴ λαμπροτέρα καὶ ἡδίων, ὥσπερ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀρωμάτων τῶν προχείρων· εἰς ταῦτο γὰρ μιγνύντες ἅπαντα χρῶνται. Ζητοῦσι δ' ἐν τούτοις καὶ σπεύδουσιν ὥστε μὴ ἐνὸς ἀλλὰ πάντων κοινήν τινα τὴν ὁσμὴν εἶναι. Διὸ καὶ ἀνοίγοντες διὰ τινων ἡμερῶν τὸ ἐξόζον ἐξαιροῦσιν ἀεὶ καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐλάττω μιγνύουσιν ὥσπερ τὰ δ' ὅλως οὐ μιγνύουσιν ὥσπερ τὸ ἐρυσίσηκτρον ὑπὲρ οὗ καὶ ἀρτίως ἐλέχθη.

12.58

Βρέχουσι δὲ συντιθέντες τῷ οἴνῳ τῷ εὐώδει· ἔοικε δ' οὖν χρήσιμος εἶναι πρὸς τὰς εὐοσμίας εἶ γε καὶ οἱ μυρεψοὶ χρῶνται. Μένουσι δὲ πολὺν χρόνον αἱ συνθέσεις. Ἡ δὲ χρήσις τούτων μὲν εἰς τὴν τῶν ἱματίων ὁσμὴν τῶν δὲ διαπασμάτων εἰς τὴν στρωμνὴν ὅπως πρὸς τὸν χρῶτα προσπίπτῃ· καὶ γὰρ ἄπτεται μᾶλλον καὶ ἐμμονώτερον τοῦτο καὶ ὥσπερ ἄντ' ἐκείνου τοῦτο ποιοῦσιν. Οἱ δὲ πρότερον ἐνέβαλον οἴνῳ καταβρέχοντες εὐώδει πρὸς τὸ παραιεῖσθαι τὴν ὁσμὴν, ἔνια δὲ καὶ μελικράτῳ καὶ οἴνῳ μιγνύντες ἀνέδευον, τὰ δὲ καὶ αὐτῷ τῷ μελικράτῳ. Τὸ γὰρ ὅλον ἄμφω ταῦτα συνεργεῖ πρὸς εὐοσμίαν. Διαμένουσι δὲ αἱ συνθέσεις. Φανερόν δ' ἐκ τούτων ὅπερ καὶ πρότερον ἐλέχθη διότι τὰ ξηρὰ καὶ εὐοσμότερα πρὸς ἄλληλα μιχθέντα ταῖς ὁσμαῖς.

12.59 (59 (61)) Εὐλόγως δὲ τὰ μύρα φαρμακώδη διὰ τὴν τῶν ἀρωμάτων δύναμιν· καὶ γὰρ τὰ ἀρώματα τοιαῦτα. Δηλοῖ δὲ τὰ τε καταπλάσματα καὶ ἃ δὴ τινες μαλάγματα καλοῦσιν οἷας ἀποδείκνυται δυνάμεις τὰ τε φύματα καὶ τὰ ἀποστήματα διαχέοντα καὶ ἄλλα πλείω τῶν κατὰ τὸ σῶμα διαλλοιοῦντα ἐπιπολῆς μὲν ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν βάθει οἶον ἂν τις καταπλάσῃ τὰ ὑποχόνδρια καὶ τὸ στήθος εὐθὺς σὺν τοῖς ἐρυγμοῖς ἀποδίδωσιν εὐώδεις τὰς ὁσμάς.

12.60 (60 (62)) Ἔνια δὲ καὶ εἰς οὖρησιν ἄγει συνεξόζειν ποιοῦντα αὐτά. Ἐτι δὲ τούτου μεῖζον ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἂν τις καταπλάσῃ δίδωσι τὴν ὁσμὴν εἰς τὰ οὔρα τὰ ἀπὸ τῶν ἀρωμάτων. Ἐπεὶ γε κοιλίαν κινεῖ καὶ ἡ ἴρις ὥσπερ ἐλέχθη. Πάντα δὲ ταῦτα ποιεῖ καθάπερ πολλάκις εἴρηται διὰ τὸ τὰ φύσει στρυφνὰ καὶ ὑπόπικρα θερμαντικὰ καὶ εὐδίοδα πρὸς τοὺς πόρους εἶναι. Τμητικὰ γὰρ ὄντα καὶ θερμαντικὰ καὶ στύφειν ἅμα καὶ θερμαίνειν δυνάμενα καὶ ἐξάγειν καὶ ἐκπέττειν δύναται καὶ τὸ ὅλον ἀλλοιοῦν καὶ μεταβάλλειν.

13.1 (61 (59)) Αἱ δὲ τῶν ζώων ὁσμαὶ κατὰ τὰς ἰδίας γίνονται φύσεις· ἐκάστῳ γὰρ ἐστὶ τις οἰκεία κατὰ τὴν κμᾶσιν. Αὗται δ' ἡδεῖαι μὲν καὶ καθαραὶ καὶ κατὰ τὰς ἀκμὰς καὶ ὅταν εὖ ἔχωσιν ἑαυτῶν, ἔτι δὲ ἡδίους ἀπαλῶν καὶ νέων ὄντων. Πλεῖσται δὲ καὶ κακωδέσταται περὶ τὰς ὀχείας καὶ ὅλως συντηκομένων καὶ καμνόντων σωμάτων· διὸ καὶ οἱ τράγοι καὶ οἱ ἔλαφοι καὶ λαγοὶ καὶ τᾶλλα τότε μάλιστα ὀζει.

13.2 (62 (60)) Θαυμαστὸν δὲ καὶ ἴδιον τὸ συμπάσχειν τὰς τραγέας ὅταν ἡ ὥρα καθήκῃ τῆς ὀρμῆς. Αἴτιον δὲ δηλονότι τὸ ὑπολείπεσθαι τινα ἐν τῷ δέρματι δύναμιν ἢ ὑγρότητα τοιαύτην ἅφ' ἧς ἡ ὀρμὴ γίνεται καὶ ζώντων· κινουμένης οὖν καὶ διαθερμαινομένης ταύτης ὑπὸ τοῦ ἀέρος εὐλογον καὶ τὰ δέρματα καθ' ὅσον ἐπιβάλλει κινεῖσθαι. Διὸ καὶ ὡς πρῶτον αἴτιον ἢ διάθεσις· τότε γὰρ καὶ οἱ μὴ ὀχεύοντες ὀζουσι καὶ οἱ ἄγονοι καὶ αἱ αἶγες ὅλως. Ἡ δ' ὀχεία τότε μὲν μεγάλην μερίδα συμβάλλεται, καθ' αὐτὴν δ' αἰτία γίνεται ἡ διάθεσις.

13.3 Συμβαίνει δὲ τρόπον τινὰ καὶ ἐν ἄλλοις ἢ τοιαύτῃ συμπάθει· καὶ γὰρ ὁ οἶνος ἅμα τῇ σταφυλῇ δοκεῖ συνανθεῖν καὶ τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμυα τότε δριμύτατον ὀζειν ὅταν τὰ ἐν τῇ γῇ βλαστάνῃ· πλὴν τοῦξ τοῖς ἅμα συμβαίνει καὶ αὐτοῖς βλαστάνειν. Ὅλως δὲ πάντα κινεῖται τὰ φλοιόριζα καὶ σαρκόριζα μὴ ἀπεξηραμμένα κατὰ τὰς βλαστητικὰς ὥρας· ἡ γὰρ ἐνυπάρχουσα δύναμις ἐν αὐτοῖς κινεῖται. Θαυμασιώτατον δὲ τῶν τοιούτων τὸ ἐπὶ τοῦ στέατος τῆς ἄρκτου συμβαῖνον, εἴπερ ἅμα ταῖς φωλίαις ἐπαίρεται καὶ ἐκπληροῖ τὰ ἀγγεῖα.

13.61 (61 (59)) Αἱ δὲ τῶν ζώων ὁσμαὶ κατὰ τὰς ἰδίας γίνονται φύσεις· ἐκάστῳ γὰρ ἐστὶ τις οἰκεία κατὰ τὴν κμᾶσιν. Αὗται δ' ἡδεῖαι μὲν καὶ καθαραὶ καὶ κατὰ τὰς ἀκμὰς καὶ ὅταν εὖ ἔχωσιν ἑαυτῶν, ἔτι δὲ ἡδίους ἀπαλῶν καὶ νέων ὄντων. Πλεῖσται δὲ καὶ κακωδέσταται περὶ τὰς ὀχείας καὶ ὅλως συντηκομένων καὶ καμνόντων σωμάτων· διὸ καὶ οἱ τράγοι καὶ οἱ ἔλαφοι καὶ λαγοὶ καὶ τᾶλλα τότε μάλιστα ὀζει.

13.62 (62 (60)) Θαυμαστὸν δὲ καὶ ἴδιον τὸ συμπάσχειν τὰς τραγέας ὅταν ἡ ὥρα καθήκῃ τῆς ὀρμῆς. Αἴτιον δὲ δηλονότι τὸ ὑπολείπεσθαι τινα ἐν τῷ δέρματι δύναμιν ἢ ὑγρότητα τοιαύτην ἅφ' ἧς ἡ

ὀρμη γίνεται καὶ ζώντων· κινουμένης οὖν καὶ διαθερμαινομένης ταύτης ὑπὸ τοῦ ἀέρος εὐλογον καὶ τὰ δέρματα καθ' ὅσον ἐπιβάλλει κινεῖσθαι. Διὸ καὶ ὡς πρῶτον αἴτιον ἢ διάθεσις· τότε γὰρ καὶ οἱ μὴ ὀχεύοντες ὄζουσι καὶ οἱ ἄγονοι καὶ αἱ αἶγες ὅλως. Ἡ δ' ὀχεία τότε μὲν μεγάλην μερίδα συμβάλλεται, καθ' αὐτὴν δ' αἰτία γίνεται ἢ διάθεσις.

- 13.63 Συμβαίνει δὲ τρόπον τινὰ καὶ ἐν ἄλλοις ἢ τοιαύτη συμπάθεια· καὶ γὰρ ὁ οἶνος ἅμα τῇ σταφυλῇ δοκεῖ συνανθεῖν καὶ τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμυα τότε δριμύτατον ὄζειν ὅταν τὰ ἐν τῇ γῇ βλαστάνῃ· πλὴν τοῦξ τοῖς ἅμα συμβαίνει καὶ αὐτοῖς βλαστάνειν. Ὅλως δὲ πάντα κινεῖται τὰ φλοιορίζα καὶ σαρκόρίζα μὴ ἀπεξηραμμένα κατὰ τὰς βλαστητικὰς ὥρας· ἢ γὰρ ἐνυπάρχουσα δύναμις ἐν αὐτοῖς κινεῖται. Θαυμασιώτατον δὲ τῶν τοιούτων τὸ ἐπὶ τοῦ στέατος τῆς ἄρκτου συμβαῖνον, εἴπερ ἅμα ταῖς φωλιάις ἐπαίρεται καὶ ἐκπληροῖ τὰ ἀγγεῖα.
- 14.1 Τί δὴ ποτε Δημόκριτος τοὺς μὲν χυμοὺς πρὸς τὴν γεῦσιν ἀποδίδωσι τὰς δ' ὀσμάς καὶ τὰς χροάς οὐχ ὁμοίως πρὸς τὰς ὑποκειμένας αἰσθήσεις; ἔδει γὰρ ἐκ τῶν σχημάτων. Ἡ τοῦτο γε πρὸς ἅπαντας κοινόν; ἅπαντες γὰρ οἱ μὲν μόνης οἱ δὲ μάλιστα ταύτης τὰ πάθη λέγουσι καὶ τὰς διαφοράς, ὡς ἐν χρώμασι λευκὸν καὶ μέλαν, καὶ ἐν χυμοῖς γλυκὺ καὶ πικρὸν, οὐχ οὕτω δ' ἐν ὀσμαῖς οὐδὲν γὰρ πλὴν τό τ' εὖοσμον καὶ τὸ κάκοσμον. Οὐδ' ἐν ἀπτοῖς πλείω γὰρ εὐθὺ τὰ ὑποκείμενα, σκληρὸν, μαλακὸν, τραχὺ, λεῖον.
- 14.2 Ἀλλὰ μᾶλλον ἐν φωναῖς, ὅξυ καὶ βαρὺ. Ἐτι δὲ τὰ μὲν μικτὰ τὰ δ' ἄμικτα. Ἀμικτοὶ χυλοὶ οἱ μὲν τῷ μὴ καταμερίζεσθαι ὥστ' ἐξ ἀμφοῖν ἐν γίνεσθαι, οἶον ὕδωρ, ἔλαιον, φλέγμα, αἷμα, ὅλως πᾶν τὸ ἐπινέον ἢ τὸ διαιροῦν, ὥσπερ τὸ ὄξος καὶ τὸ γάλα. Τὸ γὰρ τῇ πιέσει καὶ τρίψει μιγνύμενον ἕτερον εἶδος. Ἄλλον δὲ τρόπον οἱ μὴ εὐμικτοὶ πρὸς τὴν χρεῖαν ἢ καὶ λυμαινόμενοι ἀλλήλους οἶον ἢ θάλαττα καὶ τὰ νιοτρῶδη καὶ πικρὰ ὕδατα τοὺς οἶνους καὶ τὰ πότιμα ἐὰν μὴ εὐθὺς χρῆταί τις.
- 14.3 Ὅσμαι δὲ αἱ μὲν οὕτως ἄμικτοὶ πλείους καὶ ὥστε καθόλου λαβεῖν αἱ κακώδεις ταῖς κακώδεσι. Ὡς δὲ βέλτιόν τι τὸ ἐξ ἀμφοῖν ἔργον εὑρεῖν εἰ μὴ ἀδύνατον, εἰς τὴν τοιαύτην δὲ δύναμιν ἅπαν ὡς εἶπεῖν πρὸς πᾶν εὖοσμον. Ἀλλ' ἔνθα μὲν ἴσως χεῖρω ποιεῖ ἔνθα δὲ βελτίω καθάπερ ἐπὶ τῶν μύρων· τὰ μὲν γὰρ ἀφαιρεῖται τὸ ἄκρατον καὶ σκληρὸν, τὰ δ' ἀποθηλύνει καὶ ὥσπερ ἐξυδατοῖ τὰς ὀσμάς. Ἐν δὲ τοῖς ξηροῖς ἅπασαι πάσαις μικταί.
- 14.4 Τὰ γὰρ διαπάσματα ὅσῳ ἂν ᾖ πλείονων ἀμείνω. Ποιεῖ δὲ καὶ ἡ τοῦ οἴνου κατάμιξις καὶ μύρα ἔνια καὶ θυμιάματα εὐοσμότερα καθάπερ τὴν σμύρναν. Δοκεῖ δὲ καὶ τὸ μύρον ἠδύνειν τοὺς οἶνους, διὸ καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ οἰνοποιῇ μιγνύουσιν οἱ δὲ οὕτως ἐπιχεόμενον πίνουσιν. Οὐκ ἄλογον δὲ συνέγγυς τὰς αἰσθήσεις οὔσας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ὑποκειμένοις ἔχειν τινὰ ἐπικοινωνίαν· ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πᾶν οὐδεὶς οὔτε χυλὸς ἄοσμος οὔτε ὀσμή ἄχυλος· τοῦτο δὲ ὅτι οὐδεμία ἐκ μὴ ἔχοντος χυλόν.
- 14.5 Συμβαίνει δὲ καὶ μεταβάλλειν τὰς ὀσμάς ἅμα τοῖς χυλοῖς ὥσπερ ἐπὶ τε τοῦ οἴνου καὶ ἐπὶ καρπῶν τινῶν· ἐνίων δὲ καὶ ἐν τῷ ἄνθει πρότερον ὥσπερ τῶν βοτρύων· ἢ δὲ τῶν μύρων εἰς ἀκμὴν μόνον καὶ οἶον φθίσιν. Μετακινουῦνται δ' ἐν ταῖς ἐτεταίαις ὥραις πάνθ' ὡς εἶπεῖν, μάλιστα δὲ τὰ ἀσθενέστατα, τὰ δ' ἄνθηνα καθ' ἣν ὥραν ἀνθεῖ τὸ ἄνθος.
- 14.6 Τὰς συνθέσεις ποιοῦσιν ἐκ τῶν ἀρωμάτων· θραύσαντες πολλὰ καὶ μίξαντες εἰς ταῦτο κλείουσιν εἰς κιβώτιον, εἴτ' ἀνοίγοντες διὰ τινων ἡμερῶν ὅτι ἂν μάλιστα ὄζειν δοκῇ τοῦτ' αἴρουσι, καὶ πάλιν δὲ καὶ πάλιν διαλείποντες χρόνον ὅπως ἂν μηδενὸς ἐξόζη. Θαυμαστὴν δ' ὀσμὴν λαμβάνει τὰ ἱμάτια εἰς ταῦτα τιθέμενα. Τὸ δὲ τῆς βαλάνου τῆς αἰγυπτίας μύρον αὐτὸ μὲν οὐκ ἄγαν ἀναπνεῖ, μιγνύμενον δὲ ποιεῖ τᾶλλα βελτίω μάλιστα δὲ τὴν ἴριν
- 14.7 Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάττῃ διακοπτομένων τῶν λίθων ἔνδον ἐμπεφυκότα φαίνεται ἰχθύδια καὶ καρίδες καὶ ἄλλ' ἄττα ζῶα ἐπικλη

- 14.8 Ἀθήνησι λέγειν εἰς ταῦτα χαλκὸν κοῖλον ἐμβάλλεσθαι σίδηρον ὁμοίως ἐρυθρὸν καὶ λευκόν. Εἶναι δέ τινα λόγον πρὸς τὸν καττίτερον· συμβάλλεσθαι δ' οὐ μεγέθους χάριν ἀλλὰ τῆς πικρότητος
- 14.64 Τί δὴ ποτε Δημόκριτος τοὺς μὲν χυμοὺς πρὸς τὴν γεῦσιν ἀποδίδωσι τὰς δ' ὁσμάς καὶ τὰς χροάς οὐχ ὁμοίως πρὸς τὰς ὑποκειμένας αἰσθήσεις; ἔδει γὰρ ἐκ τῶν σχημάτων. Ἦ τοῦτο γε πρὸς ἅπαντας κοινόν; ἅπαντες γὰρ οἱ μὲν μόνης οἱ δὲ μάλιστα ταύτης τὰ πάθη λέγουσι καὶ τὰς διαφοράς, ὡς ἐν χρώμασι λευκὸν καὶ μέλαν, καὶ ἐν χυμοῖς γλυκὺ καὶ πικρὸν, οὐχ οὕτω δ' ἐν ὁσμαῖς· οὐδὲν γὰρ πλὴν τό τ' εὖοσμον καὶ τὸ κάκοσμον. Οὐδ' ἐν ἀπτοῖς· πλείω γὰρ εὐθὺ τὰ ὑποκείμενα, σκληρὸν, μαλακὸν, τραχὺ, λεῖον.
- 14.65 Ἀλλὰ μᾶλλον ἐν φωναῖς, ὅξυ καὶ βαρὺ. Ἔτι δὲ τὰ μὲν μικτὰ τὰ δ' ἄμικτα. Ἀμικτοὶ χυλοὶ οἱ μὲν τῷ μὴ καταμερίζεσθαι ὥστ' ἐξ ἁμφοῖν ἐν γίνεσθαι, οἶον ὕδωρ, ἔλαιον, φλέγμα, αἷμα, ὅλως πᾶν τὸ ἐπινέον ἢ τὸ διαιροῦν, ὥσπερ τὸ ὄζος καὶ τὸ γάλα. Τὸ γὰρ τῇ πίεσει καὶ τρίψει μιγνύμενον ἕτερον εἶδος. Ἄλλον δὲ τρόπον οἱ μὴ εὖμικτοὶ πρὸς τὴν χρεῖαν ἢ καὶ λυμαίνόμενοι ἀλλήλους οἶον ἢ θάλαττα καὶ τὰ νιοτρῶδη καὶ πικρὰ ὕδατα τοὺς οἶνους καὶ τὰ πότιμα ἐὰν μὴ εὐθὺς χρήταί τις.
- 14.66 Ὅσμαι δὲ αἱ μὲν οὕτως ἄμικτοὶ πλείους καὶ ὥστε καθόλου λαβεῖν αἱ κακῶδεις ταῖς κακώδεσι. Ὡς δὲ βέλτιόν τι τὸ ἐξ ἁμφοῖν ἔργον εὐρεῖν εἰ μὴ ἀδύνατον, εἰς τὴν τοιαύτην δὲ δύναμιν ἅπαν ὡς εἰπεῖν πρὸς πᾶν εὖοσμον. Ἄλλ' ἔνθα μὲν ἴσως χεῖρω ποιεῖ ἔνθα δὲ βελτίω καθάπερ ἐπὶ τῶν μύρων· τὰ μὲν γὰρ ἀφαιρεῖται τὸ ἄκρατον καὶ σκληρὸν, τὰ δ' ἀποθηλύνει καὶ ὥσπερ ἐξυδατοῖ τὰς ὁσμάς. Ἐν δὲ τοῖς ξηροῖς ἅπασαι πάσαις μικταί.
- 14.67 Τὰ γὰρ διαπάσματα ὅσῳ ἂν ᾗ πλειόνων ἀμείνω. Ποιεῖ δὲ καὶ ἡ τοῦ οἴνου κατάμιξις καὶ μύρα ἔνια καὶ θυμιάματα εὐοσμότερα καθάπερ τὴν σμύρναν. Δοκεῖ δὲ καὶ τὸ μύρον ἡδύνειν τοὺς οἶνους, διὸ καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ οἰνοποιίᾳ μιγνύουσιν οἱ δὲ οὕτως ἐπιχεόμενον πίνουσιν. Οὐκ ἄλογον δὲ συνέγγυς τὰς αἰσθήσεις οὕσας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ὑποκειμένοις ἔχειν τινὰ ἐπικοινωνίαν· ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πᾶν οὐδεὶς οὔτε χυλὸς ἄοσμος οὔτε ὁσμὴ ἄχυλος τοῦτο δὲ ὅτι οὐδεμία ἐκ μὴ ἔχοντος χυλόν.
- 14.68 Συμβαίνει δὲ καὶ μεταβάλλειν τὰς ὁσμάς ἅμα τοῖς χυλοῖς ὥσπερ ἐπὶ τε τοῦ οἴνου καὶ ἐπὶ καρπῶν τινῶν· ἐνίων δὲ καὶ ἐν τῷ ἄνθει πρότερον ὥσπερ τῶν βοτρύων· ἡ δὲ τῶν μύρων εἰς ἀκμὴν μόνον καὶ οἶον φθίσιν. Μετακινουῦνται δ' ἐν ταῖς ἐτείαις ὥραις πάνθ' ὡς εἰπεῖν, μάλιστα δὲ τὰ ἀσθενέστατα, τὰ δ' ἄνθινα καθ' ἣν ὥραν ἀνθεῖ τὸ ἄνθος.
- 14.69 Τὰς συνθέσεις ποιοῦσιν ἐκ τῶν ἀρωμάτων· θραύσαντες πολλὰ καὶ μίξαντες εἰς ταῦτ' ἐκλείουσιν εἰς κιβώτιον, εἴτ' ἀνοίγοντες διὰ τινων ἡμερῶν ὅτι ἂν μάλιστα ὀζειν δοκῇ τοῦτ' αἴρουσι, καὶ πάλιν δὲ καὶ πάλιν διαλείποντες χρόνον ὅπως ἂν μηδενὸς ἐξόζη. Θαυμαστὴν δ' ὁσμὴν λαμβάνει τὰ ἱμάτια εἰς ταῦτα τιθέμενα. Τὸ δὲ τῆς βαλάνου τῆς αἰγυπτίας μύρον αὐτὸ μὲν οὐκ ἄγαν ἀναπνεῖ, μιγνύμενον δὲ ποιεῖ τᾶλλα βελτίω μάλιστα δὲ τὴν ἴριν
- 14.70 Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάττῃ διακοπτομένων τῶν λίθων ἔνδον ἐμπεφυκῶτα φαίνεται ἰχθύδια καὶ καρίδες καὶ ἄλλ' ἄττα ζῶα ἐπικλη
- 14.71 Ἀθήνησι λέγειν εἰς ταῦτα χαλκὸν κοῖλον ἐμβάλλεσθαι σίδηρον ὁμοίως ἐρυθρὸν καὶ λευκόν. Εἶναι δέ τινα λόγον πρὸς τὸν καττίτερον· συμβάλλεσθαι δ' οὐ μεγέθους χάριν ἀλλὰ τῆς πικρότητος